

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΤΑ

ΙΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝΤΑ

ΕΚ

ΤΩΝ ΘΕΙΩΝ ΑΡΧΕΤΥΠΩΝ

ἘΝ ὉΞΟΝΙΑ

Ἐτυπώθη δι' ἐπιμελείας τοῦ τυποθέτου τῆς Ἀκαδημίας
δαπάνη τῆς Ἱερογραφικῆς Ἑταιρίας πρὸς διάδοσιν τοῦ Θείου
λόγου εἰς τε τὴν Βρεταννίαν καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη

α' Ὑ' α'

Modern Greek Bible

1872 edition.

	Κεφάλαια.	Σελ.		Κεφάλαια.	Σελ.
ΓΕΝΕΣΙΣ	50 ..	1	ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ	12 ..	608
ΕΞΟΔΟΣ	40 ..	52	ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ	8 ..	616
ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ	27 ..	96	ΉΣΑΪΑΣ	66 ..	620
ΑΡΙΘΜΟΙ	36 ..	128	ΊΕΡΕΜΙΑΣ	52 ..	670
ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ	34 ..	172	ΘΡΗΝΟΙ	5 ..	728
ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ	24 ..	210	ΙΕΖΕΚΙΗΛ	48 ..	734
ΚΡΙΤΑΙ	21 ..	235	ΔΑΝΙΗΛ	12 ..	784
ΨΑΛΜΟΙ	4 ..	260	ΩΣΗΕ	14 ..	800
ΣΑΜΟΥΗΛ Α΄	31 ..	263	ΙΩΗΛ	3 ..	808
ΣΑΜΟΥΗΛ Β΄	24 ..	297	ΑΜΩΣ	9 ..	811
ΒΑΣΙΛΕΩΝ Α΄	22 ..	325	ΑΒΔΙΟΥ	1 ..	817
ΒΑΣΙΛΕΩΝ Β΄	25 ..	358	ΙΩΝΑΣ	4 ..	818
ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ Α΄	29 ..	390	ΜΙΧΑΙΑΣ	7 ..	820
ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ Β΄	36 ..	418	ΝΑΟΥΜ	3 ..	824
ΕΣΔΡΑΣ	10 ..	453	ΑΒΒΑΚΟΥΜ	3 ..	826
ΝΕΕΜΙΑ	13 ..	463	ΣΟΦΟΝΙΑΣ	3 ..	829
ΕΣΘΗΡ	10 ..	477	ΑΓΓΑΙΟΣ	2 ..	831
ΙΩΒ	42 ..	485	ΖΑΧΑΡΙΑΣ	14 ..	833
ΨΑΛΜΟΙ	150 ..	513	ΜΑΛΑΧΙΑΣ	4 ..	841
ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ	31 ..	584			

Τὸ κατὰ ΜΑΤΘΑΙΟΝ Εὐαγγέ- λιον	28 ..	847	Ἐπιστολὴ πρὸς ΘΕΣΣΑΛΟΝΙ- ΚΕΙΣ Β΄	3 ..	1048
Τὸ κατὰ ΜΑΡΚΟΝ Εὐαγγέλιον ..	16 ..	879	Ἐπιστολὴ πρὸς ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄ ..	6 ..	1050
Τὸ κατὰ ΛΟΥΚΑΝ Εὐαγγέλιον ..	24 ..	899	Ἐπιστολὴ πρὸς ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄ ..	4 ..	1054
Τὸ κατὰ ΙΩΑΝΝΗΝ Εὐαγγέλιον ..	21 ..	933	Ἐπιστολὴ πρὸς ΤΙΤΟΝ	3 ..	1057
ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ..	28 ..	960	Ἐπιστολὴ πρὸς ΦΙΛΗΜΟΝΑ ..	1 ..	1059
Ἐπιστολὴ πρὸς ῬΩΜΑΙΟΥΣ ..	16 ..	993	Ἐπιστολὴ πρὸς ἙΒΡΑΙΟΥΣ ..	13 ..	1059
Ἐπιστολὴ πρὸς ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ ..	16 ..	1007	Ἐπιστολὴ πρὸς ΙΑΚΩΒΟΥ	5 ..	1070
Ἐπιστολὴ πρὸς ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ ..	13 ..	1020	Ἐπιστολὴ ΠΕΤΡΟΥ Α΄	5 ..	1073
Ἐπιστολὴ πρὸς ΓΑΛΑΤΑΣ	6 ..	1028	Ἐπιστολὴ ΠΕΤΡΟΥ Β΄	3 ..	1077
Ἐπιστολὴ πρὸς ΕΦΕΣΙΟΥΣ	6 ..	1033	Ἐπιστολὴ ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄	5 ..	1080
Ἐπιστολὴ πρὸς ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ ..	4 ..	1038	Ἐπιστολὴ ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄	1 ..	1084
Ἐπιστολὴ πρὸς ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ ..	4 ..	1041	Ἐπιστολὴ ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄	1 ..	1084
Ἐπιστολὴ πρὸς ΘΕΣΣΑΛΟΝΙ- ΚΕΙΣ Α΄	5 ..	1045	Ἐπιστολὴ ΙΟΥΔΑ	1 ..	1085
			ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ	22 ..	1086

Η

ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ

ΗΜΩΝ

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΣΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

[ΚΕΦ. α'.]

ΠΑΥΛΟΣ, ¹ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ τὴν οὖσαν ἐν Κορίνθῳ, ²μετὰ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ὄντων ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ. ²³Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

³⁴Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν καὶ Θεὸς πάσης παρηγορίας, ⁴ὁ παρηγορῶν ἡμᾶς ἐν πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, διὰ τὴν δυνάμεθα ἡμεῖς διὰ τῆς παρηγορίας αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. ⁵διότι ⁵καθὼς περισσεύουσι τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ τοῦ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παρηγορία ἡμῶν. ⁶Καὶ εἴτε θλιβόμεθα, θλιβόμεθα ⁶ὑπὲρ τῆς παρηγορίας σας καὶ σωτηρίας, τῆς ἐνεργουμένης διὰ τῆς ὑπομονῆς τῶν αὐτῶν παθημάτων, τὰ ὅποια καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· εἴτε παρηγορούμεθα, παρηγορούμεθα ὑπὲρ τῆς παρηγορίας σας καὶ σωτηρίας· καὶ ἡ ἐλπίς τῶν ὅποιον ἔχομεν εἶναι βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν. ⁷Ἐπειδὴ ἐξεύρομεν, ὅτι ⁷καθὼς εἰσθε κοινωνοὶ τῶν παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς παρηγορίας.

⁸Διότι δὲν θέλομεν νὰ ἀγνοήτε, ἀδελφοί, ⁸περὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν ἥτις συνέβη εἰς ἡμᾶς ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐστενοχωρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἀπλησίσημεν καὶ τοῦ ζῆν. ⁹Ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν αὐτοῖς ἐλάβομεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου, ⁹διὰ τὴν μὴ ἔχωμεν τὴν πεποιθήσιν εἰς ἑαυτούς, ἀλλ' εἰς τὸν Θεὸν δὲν γέγοντα τοὺς νεκρούς. ¹⁰ὅστις ἡλευθέρωσεν ἡμᾶς ἐκ τοσούτου μεγάλου θανάτου, καὶ ἐλευθερώνει· εἰς τὸν ὅποιον ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἔτι θέλει ἐλευθερώσει. ¹¹Ἐνῷ καὶ ¹¹σεῖς συνεργεῖτε ὑπὲρ ἡμῶν διὰ τῆς δεήσεως, διὰ τὴν γαίην ἐκ πολλῶν προσώπων εὐχαριστία ὑπὲρ ἡμῶν ¹²διὰ τὸ δοθὲν εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν.

¹²Διότι τὸ καύχημα ἡμῶν εἶναι τοῦτο, ἡ μαρτυρία τῆς συνεδήσεως

ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀπλότῃ καὶ ¹³ἐλικρινεῖα Θεοῦ, ¹⁴οὐχὶ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ, ἐπολιτεύθημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσώτερον δὲ πρὸς ἐσᾶς. ¹³Διότι δὲν σᾶς γράφομεν ἄλλο, παρ' ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἀναγινώσκετε, ἣ καὶ γνωρίζετε· ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἔως τέλους θέλετε γνωρίσει. ¹⁴Καθὼς καὶ μᾶς ἐγνωρίσατε κατὰ μέρος, ¹⁵ὅτι εἴμεθα καύχημα εἰς ἐσᾶς, ¹⁶καθὼς σεῖς εἰς ἡμᾶς, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

¹⁵Καὶ με ταύτην τὴν πεποιθήσιν ¹⁷ἤθελον νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς πρότερον, διὰ τὴν ἔχητε ¹⁸δευτέραν χάριν, ¹⁶καὶ δι' ὑμῶν νὰ διαβῶ εἰς Μακεδονίαν· καὶ ¹⁹πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας νὰ ἔλθω πρὸς ἐσᾶς, καὶ ἀπὸ σᾶς νὰ προπεμφθῶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν. ¹⁷Τοῦτο λοιπὸν βουλευόμενος μήπως τάχα μετεχειρίσθην ἐλαφρότητα· ἢ ὅσα βουλευομαι, ²⁰κατὰ σάρκα βουλευομαι, διὰ τὴν ἡμῶν εἰς ἐμὲ τὸ ναι ναι, καὶ τὸ οὐ οὐ· ¹⁸Ἀλλ' ὅμως πιστὸς ὁ Θεός, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ λαληθεὶς πρὸς ἐσᾶς δὲν ἔγενε ναι καὶ οὐ. ¹⁹Διότι ²¹ὁ Χὺς τοῦ Θεοῦ Ἰησοῦς Χριστοῦ, ὁ κηρυχθεὶς μεταξὺ σας δι' ἡμῶν, δι' ἐμοῦ καὶ τοῦ Σιλοανοῦ καὶ τοῦ Τιμοθέου, δὲν ἔγενε ναι καὶ οὐ, ἀλλὰ ²²ναι ἔγενεν ἐν αὐτῷ. ²⁰διότι ²³πᾶσαι αἱ ἐπαγγελίαι τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐν αὐτῷ τὸ ναι, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἄμην, πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ δι' ἡμῶν. ²¹Ὁ δὲ βεβαίων ἡμᾶς μεθ' ὑμῶν εἰς Χριστόν, ²⁴καὶ ὁ χρίσας ἡμᾶς, εἶναι ὁ Θεός. ²²ὅστις ²⁵καὶ ἐσφράγισεν ἡμᾶς, ²⁶καὶ ἔδωκε τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

²³²⁷Εγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι εἰς τὴν ψυχὴν μου, ²⁸ὅτι φειδόμενος ὑμῶν δὲν ἤλθον ἔτι εἰς Κόρινθον· ²⁴²⁹οὐχὶ διότι ἔχομεν ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς πίστεως σας, ἀλλ' εἴμεθα συνεργοὶ τῆς χαρὰς σας· ἐπειδὴ ³⁰ἐν τῇ πίστει στέκεσθε.

[ΚΕΦ. β'.] Ἀπεφάσισα δὲ τοῦτο κατ' ἐμαυτὸν, ¹τὸ νὰ μὴ ἔλθω πάλιν πρὸς ἐσᾶς με λυπν. ²Διότι εἰν ἐγὼ σᾶς λυπῶ, καὶ τίς εἶναι ὁ εὐφραίνων ἐμὲ, εἰμὶ ὁ λυποῦμενος ὑπ' ἐμοῦ; ³Κορ. Α'. γ'. ⁵Πέτρ. Α'. ε'. ³ ³⁰Ρωμ. α'. ²⁰ Κορ. Α'. ε'. ¹ κεφ. α'. ²³: ιβ'. ²⁰, ²¹: ιγ'. ¹⁰.

¹³ κεφ. β'.¹⁷: δ'. ².¹⁴ Κορ. Α'.β'. ⁴, ¹³.¹⁵ κεφ. ε'.¹².¹⁶ Φιλίπ.β'. ¹⁶:δ'. ¹.

Θεοσ. Α'.

β'. ¹⁹, ²⁰.¹⁷ Κορ. Α'.δ'. ¹⁹.¹⁸ Ρωμ.α'. ¹¹.¹⁹ Κορ. Α'.ις'. ⁵, ⁶.²⁰ κεφ. ι'.².²¹ Μάρκ.α'. ¹.

Λουκ. α'.

³⁵.

Πράξ. θ'.

²⁰.²² Ἐβρ.ιγ'. ⁸.²³ Ρωμ.ις'. ⁸, ⁹.²⁴ Ἰωάν.Α'. β'. ²⁰.²⁷.²⁵ Ἐφεσ.α'. ¹³:δ'. ³⁰.

Τιμ. β'.

β'. ¹⁹.

Ἀποκ. β'.

¹⁷.²⁶ κεφ. ε'.⁵. Ἐφεσ.α'. ¹⁴.²⁷ Ρωμ.α'. ⁹.

κεφ. ια'.

³¹. Γαλ.³: ιβ'.

Φιλίπ. α'.

²⁸ Κορ. Α'.δ'. ²¹.

κεφ. β'.

³: ιβ'.²⁰: ιγ'.², ¹⁰.

² κεφ. ιβ'.
21.
³ κεφ. ζ'.
16: η'.
22. Γαλ.
ε'. 10.
⁴ κεφ. ζ'.
8, 9, 12.

3 Καὶ ἔγραψα πρὸς ἐσᾶς τοῦτο αὐτό, ὥστε, ὅταν ἔλθω, ² νὰ μὴ ἔχω λύπην ἀπ' ἐκείνων ἀφ' ὧν ἔπρεπε νὰ ἔχω χαρὰν ³ ἔχων πεποιθήσιν εἰς πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ χαρὰ μου εἶναι πάντων ὑμῶν. 4 Διότι ἐκ πολλῆς θλίψεως καὶ στενοχωρίας καρδίας ἔγραψα πρὸς ἐσᾶς μετὰ πολλῶν δακρύων, ⁵ οὐχὶ διὰ νὰ πληθῇτε, ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσητε τὴν ἀγάπην ἣν ἔχω περισσotέρω εἰς ἐσᾶς.

⁵ Κορ. Α'.
ε'. 1.
⁶ Γαλ. δ'.
12.
⁷ Κορ. Α'.
ε'. 4, 5.
Τιμ. Α'. ε'.
20.
⁸ Γαλ. ε'.
1.

5 Ἀλλ' ⁵ ἐὰν τις ἐλύπησε, ⁶ δὲν ἐλύπησεν ἐμέ, εἰμὶ κατὰ μέρος, διὰ νὰ μὴ ἐπιβάρυνω πάντας ὑμᾶς. 6 Ἀρκέον εἶναι εἰς τὸν τοιοῦτον αὐτὴ ἡ ἐπίπληξις ⁷ ἢ ὑπὸ τῶν πλειότερων. 7 Ὡστε τὸ ἐναντίον, πρέπει μᾶλλον νὰ συγχωρήσχητε αὐτὸν, καὶ νὰ παρηγορήσητε, διὰ νὰ μὴ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος ὑπὸ τῆς ὑπερβαλλούσης λύπης. 8 Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ βεβαιώσητε πρὸς αὐτὸν τὴν ἀγάπην σας. 9 Ἐπειδὴ διὰ τοῦτο καὶ ἔγραψα, διὰ νὰ γνωρίσω τὴν δοκιμασίαν σας, ⁹ ἂν ἦσθε κατὰ πάντα ὑπήκοοι. 10 Εἰς ὅτινα δὲ συγχωρεῖτέ τι, συγχωρᾶ καὶ ἐγὼ· διότι ἂν ἐγὼ συνεχώρησα τι, εἰς ὅτινα συνεχώρησα, διὰ σᾶς ἔκαμον τοῦτο, ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ μὴ ὑπερισχύσῃ καθ' ἡμῶν ὁ Σατανᾶς· 11 διότι δὲν ἀγνοοῦμεν τὰ διανοήματα αὐτοῦ.

¹⁰ κεφ. ζ'.
15: ι'. 6.

10 Πρᾶξ.
ις'. 8:
ις'. 6.
¹¹ Κορ. Α'.
ις'. 9.
¹² κεφ. ζ'.
5, 6.
¹³ Ἀσμ.
α'. 3.
¹⁴ Κορ.
Α'. α'. 18.
¹⁵ κεφ. δ'.
3.
¹⁶ Λουκ.
β'. 34.
Ἰωάν. θ'.
39.
Πέτρ. Α'.
β'. 7, 8.
¹⁷ Κορ.
Α'. ιε'. 10.
κεφ. γ'. 5, 6.
¹⁸ κεφ. δ'.
2: ια'.
13.
Πέτρ. Β'.
β'. 3.
¹⁹ κεφ. α'.
12: δ'. 2.

12 Ὅτε δὲ ἦλθον εἰς τὴν Τρωάδα διὰ νὰ κηρύξω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ¹¹ ἠνοιχθῇ εἰς ἐμέ θύρα ἐν Κυρίῳ, ¹² δὲν ἔλαβον ἄνεσιν εἰς τὸ πνεῦμά μου, διότι δὲν εὗρον Τίτον τὸν ἀδελφόν μου· 13 ἀλλ' ἀποχαιρετήσας αὐτοὺς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν.

14 Πλὴν, χάρις εἰς τὸν Θεὸν ὅστις πάντοτε κάμνει ἡμᾶς νὰ θριαμβεύομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ, καὶ φανερόναι ἐν παντὶ τόπῳ δι' ἡμῶν ¹³ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ. 15 Διότι τοῦ Χριστοῦ εὐδοκία εἴμεθα πρὸς τὸν Θεόν ¹⁴ εἰς τοὺς σαζομένους καὶ ¹⁵ εἰς τοὺς ἀπολλυμένους· 16 ¹⁶ εἰς τοὺτους μὲν, ὁσμὴ θανάτου διὰ θάνατον· εἰς ἐκείνους δὲ, ὁσμὴ ζωῆς διὰ ζωὴν. ¹⁷ Καὶ πρὸς ταῦτα τίς εἶναι ἱκανός; 17 Διότι ἡμεῖς, καθὼς οἱ πολλοί, ¹⁸ δὲν κατηλεῦομεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ¹⁹ ὡς ἀπὸ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἀπὸ Θεοῦ, κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, λαλοῦμεν ἐν Χριστῷ.

[ΚΕΦ. γ'.] ¹ Ἀρχίζομεν πάλιν νὰ συυσιστῶμεν ἑαυτοὺς; ἡ μήπως ἔχομεν χρεῖαν, καθὼς τινές, ² συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ἐσᾶς, ἡ συστατικῶν ἀπὸ σᾶς; 2 ³ Ζεῖς εἰσθε ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδαίαις ἡμῶν, γνωστοκομένη καὶ ἀναγνωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων· 3 καὶ φανερόναι ὅτι εἰσθε ἐπιστολὴ Χριστοῦ,

⁴ γενομένη διὰ τῆς διακονίας ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐχὶ μὲ μελάνην, ἀλλὰ μὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ⁵ οὐχὶ εἰς πλάκας λιθίνας, ἀλλ' ⁶ εἰς πλάκας σαρκίνας τῆς καρδίας. 4 Τοιαύτην δὲ πεποιθήσιν ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν. 5 Ὅτι οὐχὶ διότι εἴμεθα ἱκανοὶ ἀφ' ἑαυτῶν νὰ νοήσωμεν τι, ὥς ἐξ ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλ' ⁸ ἡ ἱκανότης ἡμῶν εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ· 6 ὅστις καὶ ἔκαμεν ἡμᾶς ἱκανοὺς νὰ ἦμεθα ⁹ διάκονοι ¹⁰ τῆς καλῆς διαθήκης, ¹¹ οὐχὶ τοῦ γράμματος, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος· διότι ¹² τὸ γράμμα θανατοῖ, ¹³ τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.

7 Ἀλλ' ¹⁴ ἐὰν ἡ διακονία τοῦ θανάτου, ¹⁵ ἡ ἐν γράμματι ἐντετυπωμένη εἰς λίθους, ἔγεινεν ἔνδοξος, ¹⁶ ὥστε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ δὲν ᾔδυναντο νὰ ἐνατενίσωσιν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Μωϋσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν μέλλουσαν νὰ καταργηθῇ· 8 ¹⁷ πῶς ἡ διακονία τοῦ Πνεύματος δὲν θέλει εἶσθαι μᾶλλον ἔνδοξος; 9 διότι ἂν ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως ἦναι δόξα, πολλοὶ μᾶλλον ¹⁸ ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ὑπερέχει κατὰ τὴν δόξαν. 10 Διότι οὐδὲ ἐδοξάσθη ἐν τούτῳ τῷ μέρει τὸ δεδοξασμένον, ἐνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης. 11 Ἐπειδὴ ἐὰν τὸ μέλλον νὰ καταργηθῇ ἦτο ἔνδοξος, πολλοὶ μᾶλλον τὸ μὲνον εἶναι ἔνδοξον. 12 Ἐχοντες λοιπὸν τοιαύτην ἐλπίδα, ¹⁹ πολλὴν παρρησίαν μεταχειρίζομεθα· 13 καὶ οὐχὶ καθὼς ²⁰ ὁ Μωϋσῆς ἐβαλλε κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ ἀτενίσωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ²¹ εἰς τὸ τέλος τοῦ μέλλοντος νὰ καταργηθῇ· 14 ἀλλ' ²² ἐτυφλώθησαν αἱ διάνοιαι αὐτῶν· διότι ὥς τῆς σημερινοῦ το αὐτοῦ κάλυμμα μένει ἐν τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης, μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ἐπειδὴ καταργεῖται διὰ τοῦ Χριστοῦ. 15 Ἀλλ' ἔως σημερινον, ὅταν ἀναγνώσκῃται ὁ Μωϋσῆς, κάλυμμα κεῖται ἐπὶ τῆς καρδίας αὐτῶν. 16 ²³ Ὅταν ὁμοῦς ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν Κύριον, ²⁴ θέλει ἀφαρεθῇ τὸ κάλυμμα.

17 Ὅ δὲ Κύριος εἶναι τὸ πνεῦμα· καὶ ὅπου εἶναι τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία. 18 Ἡμεῖς δὲ πάντες βλέποντες ²⁶ ὡς ἐν κατοπτρῷ ²⁷ μὴν δόξαν τοῦ Κυρίου μὲ ἀνακαλυπτόμενον πρόσωπον, ²⁸ μεταμορφούμεθα εἰς τὴν

¹⁷ Γαλ. γ'. 5. ¹⁸ Ρωμ. α'. 17: γ'. 21.
4. Ἐφес. ε'. 19. ²⁰ Ἐφ. δ. λδ'. 33, 35.
11. 4. Γαλ. γ'. 23. ²² Ἠσα. ε'. 10. Ματθ. γ'.
ι. 14. Ἰωάν. ιβ'. 40. Πρᾶξ. κη'. 26. Ρωμ. ια'.
7, 8, 25. κεφ. δ'. 4. ²³ Ἐφ. δ. λδ'. 34. Ρωμ. ια'.
23, 26. ²⁴ Ἠσα. κε'. 7. ²⁵ εἰχ. 6. Κορ. Α'.
ι. 45. ²⁶ Κορ. Α'. ιγ'. 12. ²⁷ κεφ. δ'. 4, 6.
Τιμ. Α'. α'. 11. ²⁸ Ρωμ. η'. 29. Κορ. Α'. ιε'.
49. Κολ. γ'. 10.

⁴ Κορ. Α'.
γ'. 5.
⁵ Ἐφ. δ.
κδ'. 12:
λδ'. 1.
⁶ Ψαλ. μ'.
8. Ἱερ.
λα'. 33.
⁷ Ἰεζ. ια'.
19: λς'.
26.
⁸ Ἐβρ. η'.
10.
⁹ Ἰωάν.
ι. 5.
κεφ. β'. 16.
¹⁰ Κορ. Α'.
ι. 10.
Φιλιπ. β'.
13.
¹¹ Κορ. Α'.
γ'. 5: ιε'.
10. κεφ.
ε'. 18.
¹² Ἐφес. γ'.
7. Κολ.
α'. 25, 29.
Τιμ. Α'.
α'. 11, 12.
Τιμ. Β'.
α'. 11.
¹³ Ἱερ.
λα'. 31.
Ματθ. κς'.
28. Ἐβρ.
γ'. 6, 8.
¹⁴ Ρωμ.
β'. 27.
29: γ'. 6.
¹⁵ Ρωμ.
γ'. 20:
δ'. 15:
ζ'. 9, 10,
11. Γαλ.
γ'. 10.
¹⁶ Ἰωάν.
ε'. 63.
Ρωμ. η'. 2.
¹⁷ Ρωμ.
ζ'. 10.
¹⁸ Ἐφ. δ.
λδ'. 1, 28.
Δευτ. ι'.
1, κ.τ.λ.
¹⁹ Ἐφ. δ.
λδ'. 29.
30, 35.
²⁰ κεφ. ζ'.
21. Ρωμ.
γ'.
1, κ.τ.λ.
²¹ Ἐφ. δ.
λδ'. 29.
30, 35.
²² κεφ. ζ'.
21. Ρωμ.
γ'.
1, κ.τ.λ.
²³ Ἐφ. δ.
λδ'. 29.
30, 35.
²⁴ κεφ. ζ'.
21. Ρωμ.
γ'.
1, κ.τ.λ.
²⁵ Ἐφ. δ.
λδ'. 29.
30, 35.
²⁶ κεφ. ζ'.
21. Ρωμ.
γ'.
1, κ.τ.λ.
²⁷ Ἐφ. δ.
λδ'. 29.
30, 35.
²⁸ κεφ. ζ'.
21. Ρωμ.
γ'.
1, κ.τ.λ.

1 κεφ. γ'.
6.
2 Κορ. Α'.
ζ'. 25.
Τιμ. Α'. α'.
13.
3 κεφ. β'.
17. Θεσ.
Α'. β'. 3.
5.
4 κεφ. ε'.
4, 7: ζ'.
14.
5 κεφ. ε'.
11.
6 Κορ. Α'.
α'. 18.
κεφ. β'.
15. Θεσ.
Β'. β'. 10.
7 Ιωάν.
ιβ'. 31:
ιδ'. 30:
ις'. 11.
8 Έφεσ. ε'.
12.
9 Ησα. ε'.
10. Ιωάν.
ιβ'. 40.
κεφ. γ'.
14.
9 κεφ. γ'.
8, 9, 11,
18. Σίχ.
6.
10 Ιωάν.
α'. 18:
ιβ'. 45:
ιδ'. 9.
Φιλιπ. β'.
6. Κολ.
α'. 15.
Έβρ. α'.
3.
11 Κορ. Α'.
α'. 13, 23:
ι'. 33.
12 Κορ.
Α'. θ'. 19.
κεφ. α'.
24.
13 Γεν. α'.
3.
14 Πέτρ.
β'. α'. 19.
15 Σίχ. 4.
Πέτρ. Α'.
β'. 9.
16 κεφ. ε'. 1.
17 Κορ. Α'. β'. 5.
κεφ. ιβ'. 9.
18 κεφ.
ζ'. 5.
19 Ψαλ. λζ'. 24.
20 Κορ. Α'. α'. 31.
κεφ. α'. 5, 9. Γαλ. ε'. 17. Φιλιπ. γ'. 10.
21 Ρωμ. η'.
17. Τιμ. β'. β'. 11, 12. Πέτρ. Α'. δ'. 13.
μδ'. 22. Ρωμ. η'. 36. Κορ. Α'. ιε'. 31, 49.
ιγ'. 9. 24 Ρωμ. α'. 12. Πέτρ. β'. 3. 1.
25 Ψαλ. ρις'. 10. 26 Ρωμ. η'. 11. Κορ. Α'. ε'. 14.
27 Κορ. Α'. γ'. 21. κεφ. α'. 6. Κολ. α'. 24. Τιμ. β'. β'. 10.

αὐτὴν εἰκόνα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθὼς ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Κυρίου.
[ΚΕΦ. δ'.] Διὰ τοῦτο ἔχοντες ¹ τὴν διακονίαν ταύτην, ² καθὼς ἡλεήθημεν, δὲν ἀποκάμνομεν ³ 2 ἀλλ' ἀπρηνήθημεν τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ, ³ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ⁴ μὲ τὴν φανέρωσιν τῆς ἀληθείας ⁵ συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πάναν συνεδήσιν ἀνθρώπων, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. ³ Ἐὰν δὲ καὶ ἦναι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν κεκαλμένον, ⁶ εἰς τοὺς ἀπολλυμένους εἵνα κεκαλμένον ⁴ τῶν ὁποίων, ἀπίστων ὄντων, ⁷ ὁ θεὸς τοῦ κόσμου τούτου ⁸ ἐτύφλωσε τὸν νοῦν, διὰ νὰ μὴ ἐπιλάβῃ εἰς αὐτοὺς ⁹ ὁ φωτισμὸς τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ¹⁰ ὅστις εἶναι εἰκὼν δόξης τοῦ Θεοῦ. ⁵ Διότι ¹¹ ἡμεῖς δὲν κηρύττομεν ἑαυτοὺς, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον ¹² ἑαυτοὺς δὲ, δοῦλους ἡμῶν διὰ τὸν Ἰησοῦν. ⁶ Διότι ¹³ ὁ Θεὸς ¹³ ὁ εἰπὼν νὰ λάβῃ φῶς ἐκ τοῦ σκότους, εἶναι ¹⁴ ὅστις ἐλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, ¹⁵ πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
⁷ Ἐχοντες δὲ τὸν θησαυρὸν τούτων εἰς ¹⁶ ὁστράκινα σκεύη, ¹⁷ διὰ νὰ ἦναι ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐχὶ ἐξ ἡμῶν ⁸ 18 κατὰ πάντα θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐχὶ στενοχωρούμενοι ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐχὶ ἀπελπιζόμενοι ⁹ 19 διωκόμενοι, ἀλλ' οὐχὶ ἐγκαταλείπομενοι ¹⁰ 20 καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐχὶ ἀπολλύμενοι ¹⁰ 20 πάντοτε τὴν νεκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ περιφέροντες ἐν τῷ σώματι, ²¹ διὰ νὰ φανερωθῇ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ. ¹¹ Διότι ἡμεῖς ²² οἱ ζῶντες παραδιδόμεθα πάντοτε εἰς τὸν θάνατον διὰ τὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῇ θνητῇ ἡμῶν σαρκί. ¹² Ὡστε ²³ ὁ μὲν θάνατος ἐνεργεῖται ἐν ἡμῖν, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν.
¹³ 24 Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον, ²¹ 24 "Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα," καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν ²⁶ 24 ἐξεύροντες ὅτι ²⁶ ὁ ἀναστήσας τὸν Κύριον Ἰησοῦν, θέλει ἀναστήσει καὶ ἡμᾶς διὰ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ παραστήσει μεθ' ἡμῶν. ¹⁵ Διότι ²⁷ τὰ πάντα εἶναι

διὰ σᾶς ὥστε ²⁸ ἡ χάρις πλεονάσασα, διὰ τὴν εὐχαριστίαν τῶν πλειοτέρων νὰ περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.
¹⁶ Διὰ τοῦτο δὲν ἀποκάμνομεν ²⁸ ἀλλ' εἰναι καὶ ὁ ἑξωτερικὸς ἡμῶν ἄνθρωπος φθειρῆται, ²⁹ ὁ ἐσωτερικὸς ὁμως ἀνανεοῦται καθ' ἐκάστην ἡμέραν. ¹⁷ Διότι ³⁰ ἡ προσωρινὴ ἐλαφρὰ θλίψις ἡμῶν ἐργάζεται εἰς ἡμᾶς, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης ¹⁸ 31 ἐπειδὴ ἡμεῖς δὲν ἐνατενίζομεν εἰς τὰ βλεπόμενα, ἀλλ' εἰς τὰ μὴ βλεπόμενα ¹⁸ 31 διότι τὰ βλεπόμενα εἶναι πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰῶνα.
[ΚΕΦ. ε'.] Διότι ἐξεύρομεν, ὅτι, ¹ ἐὰν ἡ ἐπίγνωσις οἰκίας τοῦ σκηνώματος ἡμῶν χαλασθῇ, ἔχομεν ἐκ τοῦ Θεοῦ οἰκοδομήν, οἰκίαν ἀχειροποιήτων, αἰώνιον, ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ² Ἐπειδὴ ἐν τούτῳ ² στεναζόμεν, ἐπιποθοῦντες νὰ ἐπενδυθῶμεν τὸ κατοικητήριον ἡμῶν τὸ οὐράνιον ³ 2 ἄν, καὶ ³ 2 ἐνδυθῶμεν αὐτό, δὲν θέλωμεν εὐρεθῇ γυμνοί ⁴ διότι ὅσοι εἴμεθα ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, στεναζόμεν ὑπὸ τὸ βᾶρος αὐτοῦ ⁴ ἐπειδὴ θέλωμεν οὐχὶ νὰ ἐκδυθῶμεν, ἀλλὰ ⁴ νὰ ἐπενδυθῶμεν, διὰ νὰ καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς.
⁵ 5 Ἐκείνους δὲ ὅστις ἔπλασεν ἡμᾶς δι' αὐτὸ τοῦτο, εἶναι ⁶ ὁ Θεός, ⁶ ὅστις καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος. ⁶ Ἐχοντες λοιπὸν τὸ θάρρος πάντοτε, καὶ ἐξεύροντες, ὅτι ἐνόςφω ἐνδιηκούμεν ἐν τῷ σώματι, ἀποδοῦντες ἀπὸ τοῦ Κυρίου ⁷ (διότι ⁷ περιπατοῦμεν διὰ πίστεως, οὐχὶ διὰ τῆς ὁψέως) ⁸ 8 θαρρόμεν δὲ, καὶ ⁸ 8 ἐπιθυμοῦμεν μᾶλλον νὰ ἀποδημήσωμεν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ νὰ ἐνδημήσωμεν πρὸς τὸν Κύριον.
⁹ Ὅθεν καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδεδυμένοι, εἴτε ἀποδημιούμενοι, καὶ ἡμεθα ἐνείκεστοι εἰς αὐτόν. ¹⁰ Διότι ⁹ πρέπει πάντες νὰ ἐμφανισθῶμεν ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ¹⁰ διὰ νὰ ἀνταμειφθῇ ἕκαστος κατὰ τὰ πεπραγμένα διὰ τοῦ σώματος, καθ' ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε κακόν.
¹¹ Ἐξεύροντες λοιπὸν ¹¹ τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, τοὺς μὲν ἀνθρώπους καταπιέθοντες, ¹² εἰς τὸν Θεὸν δὲ εἴμεθα φανεροί ¹² ἐλπίζοντες δὲ ὅτι καὶ εἰς τὰς συνειδήσεις σας εἴμεθα φανεροί. ¹² Διότι ¹³ δὲν συνιστῶμεν πάλιν ἑαυτοὺς εἰς ἐσᾶς, ἀλλὰ ¹⁴ σᾶς δίδομεν ἀφορμὴν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ νὰ ἔχητε λόγον πρὸς τοὺς καυχωμένους μὲ τὸ πρόσωπον, καὶ οὐχὶ μὲ τὴν καρδίαν. ¹³ Διότι ¹⁵ εἴτε ἐξω ἐαυτὸν εἴμεθα, Ἀποκ. κβ'. 12. ¹¹ Ἰὼβ λα'. 23. Ἐβρ. ι'. 23. ¹² κεφ. δ'. 2. ¹³ κεφ. γ'. 1. ¹⁴ κεφ. α'. 14. ¹⁵ κεφ. ια'. 1, 16, 17: ιβ'. 6, 11.

28 κεφ. α'.
11: η'.
19: θ'.
11, 12.
29 Ρωμ.
ζ'. 22.
Έφεσ. γ'.
16. Κολ.
γ'. 10.
Πέτρ. Α'.
γ'. 4.
30 Μαθ.
ε'. 12.
Ρωμ. η'.
18. Πέτρ.
Α'. α'. 6:
ε'. 10.
31 Ρωμ.
η'. 24.
κεφ. ε'. 7.
Έβρ. ια'.
1.
1 Ἰὼβ δ'.
19. κεφ.
δ'. 7.
Πέτρ. β'.
α'. 13, 14.
2 Ρωμ.
η'. 23.
3 Αποκ.
γ'. 18:
ις'. 15.
4 Κορ. Α'.
ις'. 53, 54.
5 Ησα.
κθ'. 23.
Έφεσ. β'.
10.
6 Ρωμ. η'.
23. κεφ.
α'. 22.
Έφεσ. α'.
14: δ'. 30.
7 Ρωμ. η'.
24, 25.
Κορ. Α'.
ιγ'. 12.
κεφ. δ'. 18.
Έβρ. ια'.
1.
8 Φιλιπ. α'.
23.
9 Μαθ.
κε'. 31,
32. Ρωμ.
ιδ'. 10.
10 Ρωμ.
β'. 6.
Γαλ. ε'. 7.
Έφεσ. ε'.
8. Κολ.
γ'. 24, 25.
Ιούδ.
31.
11 κεφ. α'. 14.

διὰ τὸν Θεὸν εἰμεθα, εἴτε ἔμφρονες εἴμεθα, διὰ σὰς εἰμεθα.

14 Ἐπειδὴ ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συσφίγγει ἡμᾶς· διὸτι κρίνομεν τοῦτο, ὅτι ¹⁶ ἂν εἴς ἀπέθανον ὑπὲρ πάντων, ἅρα οἱ πάντες ἀπέθανον· ¹⁵ καὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ πάντων, ¹⁷ διὰ νὰ μὴ ζῶσι πλέον δι' ἑαυτοὺς οἱ ζῶντες, ἀλλὰ διὰ τὸν ἀποθανόντα καὶ ἀναστάντα ὑπὲρ αὐτῶν. ¹⁶ ¹⁸ Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν δὲν γνωρίζομεν οὐδένα κατὰ σάρκα· ἂν δὲ καὶ ἐγνωρίσαμεν κατὰ σάρκα τὸν Χριστόν, ¹⁹ ἀλλὰ τώρα πλέον δὲν γνωρίζομεν. ¹⁷ Ὅθεν εἰς τις ἦναι ²⁰ ἐν Χριστῷ, εἶναι ²¹ νέον κτίσμα· ²² τὰ ἀρχαία παρῆλθον, ἰδοὺ τὰ πάντα ἐγίνεαν νέα.

18 Τὰ δὲ πάντα εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, ²³ ὅστις διήλλαξεν ἡμᾶς πρὸς ἑαυτὸν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὴν διακονίαν τῆς διαλλαγῆς· ¹⁹ δηλονότι ²⁴ ὁ Θεὸς ἦτο ἐν τῷ Χριστῷ, διαλλάσσων τὸν κόσμον πρὸς ἑαυτὸν, μὴ λογαριάζων εἰς αὐτοὺς τὰ πταίσματα αὐτῶν· καὶ ἐνεπιστεύθει εἰς ἡμᾶς τὸν λόγον τῆς διαλλαγῆς. ²⁰ ²⁵ Ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ λοιπὸν εἰμεθα πρόσθετον, ²⁶ ὡς εἰς σὰς παρεκάλει ὁ Θεὸς δι' ἡμῶν· δεόμεθα λοιπὸν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, διαλλάγητε πρὸς τὸν Θεόν. ²¹ Διότι ²⁷ τὸν μὴ γνωρίσαντα ἁμαρτάν ἔκαμεν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν, διὰ νὰ γίνωμεν ἡμεῖς ²⁸ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ δι' αὐτοῦ.

[ΚΕΦ. 5'.] ¹ Ὅντες δὲ συνεργοὶ αὐτοῦ, ² παρακαλοῦμεν ἐνταῦθα ³ νὰ μὴ δεχθῆτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ματαίως· ² [διότι λέγει, ⁴ “Ἐν καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας σὲ ἐβοήθησα” ἰδοὺ τώρα καιρὸς εὐ-πρόσδεκτος, ἰδοὺ τώρα ἡμέρα σωτηρίας·] ³ ⁶ μὴ δίδοντες μηδὲν πρόσκομμα κατ' οὐδέν, διὰ νὰ μὴ προσαφθῇ μῶμος εἰς τὴν διακονίαν· ⁴ ⁶ ἀλλ' ἐν παντὶ συνιπτάμενοι ἑαυτοὺς ὡς ὑπηρεταὶ Θεοῦ, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ⁵ ⁷ ἐν ῥαβδισμοῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις· ⁶ ἐν καθαρότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτως· ⁷ ⁸ ἐν λόγῳ ἀληθείας, ⁹ ἐν δυνάμει Θεοῦ· ¹⁰ διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν· ⁸ διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφη-

μίας· ὡς πλάνοι, ὅμως ἀληθεῖς· ⁹ ὡς ἀγνοοῦμενοι, ¹¹ ἀλλὰ καλῶς γνωρίζομενοι· ¹² ὡς ἀποθνήσκοντες, ἀλλ' ἰδοὺ ζῶμεν· ¹³ ὡς παίδεσόμενοι, ἀλλὰ μὴ θανατοῦμενοι· ¹⁰ ὡς λυπούμενοι, πάντοτε ὅμως χαίροντες· ὡς πτωχοὶ, πολλοὺς ὅμως πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ τὰ πάντα κατέχοντες.

11 Τὸ στόμα ἡμῶν ἡνοίχθη πρὸς ἐσᾶς, Κορίνθιοι, ¹⁴ ἡ καρδία ἡμῶν ἐπλατύνθη. ¹² Δὲν ἔχετε στενοχωρίαν ἐν ἡμῖν· ἀλλ' ¹⁵ ἔχετε στενοχωρίαν ἐν τοῖς σπλάγχχνος ἐμῶν. ¹³ Τὴν αὐτὴν λοιπὸν ἀντιμισθίαν ἀποδοίμενοι, ¹⁶ (ὡς πρὸς τέκνα λαλῶ) πλατύνθητε καὶ σείς.

14 ¹⁷ Μὴ ὁμοζυγεῖτε μετὰ τοὺς ἀπίστους· διότι ¹⁸ τίνα μετοχὴν ἔχει ἡ δικαιοσύνη μετὰ τὴν ἀνομίαν; τίνα δὲ κοινωνίαν τὸ φῶς πρὸς τὸ σκότος; ¹⁵ Τίνα δὲ συμφωνίαν ὁ Χριστὸς μετὰ τὸν Βελίαρ; ἢ τίνα μερίδα ὁ πιστὸς μετὰ τὸν ἄπιστον; ¹⁶ Τίνα δὲ συμβίβασιν ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ μετὰ τὰ εἰδωλά; διότι ¹⁹ σείς εἰσθε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς ἔειπεν ὁ Θεός, “Ὅτι ²⁰ θέλω κατοικεῖν ἐν αὐτοῖς καὶ περιπατεῖ· καὶ θέλω εἶσθαι Θεὸς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ θελοῦσιν εἶσθαι λαός μου.” ¹⁷ ²¹ Διὰ τοῦτο “ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀποχωρίσθητε,” λέγει Κύριος, “καὶ μὴ ἐγγίστητε ἀκάθαρτον·” καὶ “ἐγὼ θέλω σὰς δεχθῆ, ¹⁸ ²² καὶ θέλω εἶσθαι Πατὴρ σας, καὶ σείς θέλετε εἶσθαι υἱοὶ μου καὶ θυγατέρες,” λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

[ΚΕΦ. 5'.] ¹ Ἐχόντες λοιπὸν, ἀγαπῆτοί, ταῦτας τὰς ἐπαγγελίας, ἃς καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐκπληροῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

2 Δέχθητε ἡμᾶς ἐν ὅνι· οὐδένα ἡδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθειράμεν, ² εἰς οὐδένα ἐστάθμεν πλεονέκται. ³ Δὲν λέγω τοῦτο πρὸς κατάκρισιν σας· διότι ³ προείπον ὅτι εἰσθε ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, ὥστε νὰ συναποθάνωμεν καὶ νὰ συζώμεν. ⁴ ⁴ Πολλὴν παρῆρσιν ἔχω πρὸς ἐσᾶς, ⁵ πολλὴν καύχησιν ἔχω διὰ σὰς· ⁶ εἰμαι πλήρης παρηγορίας, ἔχω ὑπερπερισσεύουσιν τὴν χαρὰν εἰς ὅλην τὴν θλίψιν ἡμῶν. ⁵ Διότι ⁷ ἀφοῦ ἡλθομεν εἰς Μακεδονίαν, οὐδέμιαν ἄνεσιν ἔλαβεν ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλὰ ⁸ κατὰ πάντα ἐθλιβόμεθα· ⁹ ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι. ⁶ Ἀλλ' ¹⁰ ὁ Θεὸς ὁ παρηγορῶν τοὺς ταπεινοὺς, παρηγορήσεν ἡμᾶς ¹¹ διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Τίτου. ⁷ Καὶ οὐχὶ μόνον διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ, ἀλλὰ

² Πράξ. κ'. 33. ³ κεφ. β'. 17. ⁴ κεφ. γ'. 12. ⁵ κεφ. α'. 4. ⁶ κεφ. α'. 4. ⁷ κεφ. β'. 17. ⁸ κεφ. β'. 8. ⁹ Δευτ. λβ'. 25. ¹⁰ κεφ. α'. 4. ¹¹ Ἰδὲ κεφ. β'. 13.

11 κεφ. δ'.
2: ε'. 11:
α'. 6.
12 Κορ.
Α'. δ'. 9.
κεφ. α'.
9: δ'. 10,
11.
13 Ψαλ.
ρη'. 18.
14 κεφ. ζ'.
3.
15 κεφ. ιβ'.
15.
16 Κορ.
Α'. δ'. 14.
17 Δευτ.
ζ'. 2, 3.
Κορ. Α'.
ε'. 9: ζ'.
39.
18 Σαμ.
Α'. ε'. 2,
3. Βασ.
Α'. ιη'. 21.
Κορ. Α'.
ι'. 21.
Ἐφεσ. ε'.
7, 11.
19 Κορ.
Α'. γ'. 16:
5'. 19.
Ἐφεσ. β'.
21, 22.
Ἐβρ. γ'.
6.
20 Ἐξοδ.
κθ'. 45.
Δευτ. κς'.
12. Ἱερ.
λβ'. 33:
λαβ'. 38.
Ἱεζ. ια'.
20: λς'.
28: λς'.
26, κ.τ.λ.
Ζαχ. η'. 8:
ιγ'. 9.
21 Ἦσα.
νβ'. 11.
κεφ. ζ'.
1. Ἀποκ.
ιη'. 4.
22 Ἱερ.
λα'. 1, 9.
Ἀποκ. κα'.
7.
1 κεφ. ε'.
17, 18.
Ἰωάν. Α'.
γ'. 3.
2 Πράξ. κ'. 33. ³ κεφ. β'. 17. ⁴ κεφ. γ'. 12. ⁵ κεφ. α'. 4. ⁶ κεφ. α'. 4. ⁷ κεφ. β'. 17. ⁸ κεφ. β'. 8. ⁹ Δευτ. λβ'. 25. ¹⁰ κεφ. α'. 4. ¹¹ Ἰδὲ κεφ. β'. 13.

16 Ῥωμ.
ε'. 15.
17 Ῥωμ.
ε'. 11, 12:
ιδ'. 7, 8.
Κορ. Α'.
ε'. 19.
Γαλ. 1.
20. Θεσ.
Α'. ε'. 10.
Πέτρ. Α'.
δ'. 2.
18 Ματθ.
ιβ'. 50.
Ἰωάν. ιε'.
14. Γαλ.
ε'. 6.
Φιλιπ. γ'.
7, 8.
Κολ. γ'.
11.
19 Ἰωάν.
ε', 63.
20 Ῥωμ.
γ'. 9:
ις'. 7.
Γαλ. ε'.
15.
21 Γαλ. ε'.
6: ε'. 15.
22 Ἦσα.
ιγ'. 18,
19: ξε'.
17. Ἐφεσ.
β'. 15.
Ἀποκ. κα'.
5.
23 Ῥωμ. ε'.
10. Ἐφεσ.
β'. 16.
Κολ. α'.
20. Ἰωάν.
Α'. β'. 2:
δ'. 10.
24 Ῥωμ.
γ'. 24, 25.
25 Ἰωβ.
λγ'. 23.
Μαλ. β'.
7. κεφ.
γ'. 6.
Ἐφεσ. ε'.
20.
26 κεφ. ε'.
1.
27 Ἦσα.
νγ'. 6, 9,
12. Γαλ.
γ'. 13. Πέτρ. Α'. β'. 22, 24. Ἰωάν. Α'. γ'. 9. ² κεφ. ε'. 10. ³ Ἐβρ. ιβ'. 15. ⁴ Ἦσα. μθ'. 8. ⁵ Ῥωμ. ιδ'. 13. Κορ. Α'. θ'. 12: ι'. 32. ⁶ Κορ. Α'. δ'. 1. ⁷ κεφ. ια'. 23, κ.τ.λ. ⁸ κεφ. δ'. 2: ζ'. 14. ⁹ Κορ. Α'. β'. 4. ¹⁰ κεφ. ι'. 4. Ἐφεσ. ε'. 11, 13. Τιμ. β'. δ'. 7.

καὶ διὰ τῆς παρηγορίας τὴν ὁποίαν παρηγορήθη διὰ σᾶς, ἀναγγέλλων πρὸς ἡμᾶς τὸν μέγαν πόθον σας, τὸν ὀδυρμόν σας, τὸν ζῆλόν σας ὑπὲρ ἑμοῦ· ὥστε περισσύτερον ἐχάρην.

¹² 8 Διότι ἔαν καὶ σᾶς ἐλύπησα διὰ τῆς ἐπιστολῆς, δὲν μετανῶν, ¹² ἂν καὶ μετενόουν· ἐπειδὴ βλέπω ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκίνησεν, ἂν καὶ πρὸς ὧραν, σᾶς ἐλύπησεν. 9 Τώρα χαίρω, οὐχὶ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε πρὸς μετάνοιαν· διότι ἐλυπήθητε κατὰ Θεόν, διὰ τὴν μὴ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν εἰς οὐδέν. 10 Διότι ¹³ ἡ κατὰ Θεοῦ λύπη γεννᾷ μετάνοιαν πρὸς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον· ¹⁴ ἡ λύπη ὅμως τοῦ κόσμου γεννᾷ θάνατον. 11 Διότι ἰδοὺ, αὐτὸ τοῦτο, τὸ ὅτι ἐλυπήθητε κατὰ Θεόν, πόσην σπουδὴν ἐγέννησεν εἰς ἐσᾶς! ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ πόθον, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλ' ἐκδίκησιν! κατὰ πάντα ἀπεδείξατε ἑαυτοὺς ὅτι εἰσθε καθαροὶ εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα. 12 Λοιπὸν, ἂν καὶ σᾶς ἔγραψα, δὲν ἔκαμον τοῦτο διὰ τὸν ἀδικησαντα, οὐδὲ διὰ τὸν ἀδικηθέντα, ἀλλὰ ¹⁵ διὰ τὸ φανερωθῆ πρὸς ἐσᾶς ἡ σπουδὴ ἡμῶν τὴν ὁποίαν ἔχομεν διὰ σᾶς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

¹³ 13 Διὰ τοῦτο παρηγορήθημεν διὰ τὴν παρηγορίαν σας· καὶ ἔτι περισσύτερον ἐχάρημεν διὰ τὴν χαρὰν τοῦ Τίτου, ὅτι ¹⁶ ἀνεπαύθη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρὰ πάντων ὑμῶν· 14 διότι ἔαν ἐκαυχῆσθην τι πρὸς αὐτὸν διὰ σᾶς, δὲν κατησχύνθην· ἀλλὰ καθὼς σᾶς ἐλάλησαμεν πάντα ἐν ἀληθείᾳ, οὕτω καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ πρὸς τὸν Τίτον ἔγεινεν ἀλήθεια· 15 καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ αὐξάνει περισσύτερον πρὸς ἐσᾶς, ὅταν ἐνθυμηταί ¹⁷ τὴν ὑπακοὴν πάντων ὑμῶν, πῶς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέχθητε αὐτόν. 16 Χαίρω λοιπὸν ὅτι ¹⁸ κατὰ πάντα ἔχω θάρρος εἰς ἐσᾶς.

[ΚΕΦ. Η'] ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΟΥΜΕΝ δὲ εἰς ἐσᾶς, ἀδελφόν, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομένην εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Μακεδονίας· 2 ὅτι ἡ περισσεὶα τῆς χαρὰς αὐτῶν, ἐν ᾗ ἐδοκίμαζον μεγάλην θλίψιν, καὶ ¹ ἡ βαθεῖα πτωχεῖα αὐτῶν ἀνέδειξαν ἐκ περισσοῦ τὸν πλοῦτον τῆς ἐλευθεροτήτος αὐτῶν. 3 Διότι ὑπῆρξεν κατὰ δύναμιν, (μαρτυρῶ τοῦτο,) καὶ ὑπὲρ δύναμιν, αὐτοπροαίρετοι· 4 παρακαλοῦντες ἡμᾶς μετὰ πολλῆς παρακλήσεως νὰ δεχθῶμεν τὴν χάριν, καὶ ² τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους· 5 καὶ οὐχὶ μόνον καθὼς ἠλπίζαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον εἰς τὸν Κύριον, ἔπειτα εἰς ἡμᾶς διὰ θελήματος τοῦ Θεοῦ· 6 ὥστε ³ παρε-

καλέσαμεν τὸν Τίτον, καθὼς ἤρχισεν, οὕτω καὶ νὰ τελειώσῃ πρὸς ἐσᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην.

⁷ 7 Καθὼς λοιπὸν περισσεύετε ἐν παντί, ἐν πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ πάσῃ σπουδῇ, καὶ τῇ πρὸς ἡμᾶς ἀγάπῃ σας, οὕτω σπουδάσατε ⁵ νὰ περισσεύητε καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι. 8 ⁶ Δὲν λέγω τοῦτο κατ' ἐπιταγὴν, ἀλλὰ διὰ νὰ δοκιμάσω διὰ τῆς σπουδῆς τῶν ἄλλων καὶ τὴν γνησιότητα τῆς ἀγάπης σας· 9 διότι ἐξεύρετε τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι πλούσιος ὢν, ἐπτώχευσεν διὰ σᾶς, διὰ νὰ πλουτήσητε σεῖς μὲ τὴν πτωχείαν ἐκείνου.

10 Καὶ εἰς τοῦτο ⁸ γνώμην δίδω· διότι ⁹ τοῦτο συμφέρει εἰς ἐσᾶς, οὔτινες ἤρχισατε ¹⁰ ἀπὸ πέρυσι οὐχὶ μόνον τὸ νὰ κάμψετε, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ θέλητε. 11 Τώρα δὲ τελειώσατε καὶ τὸ νὰ κάμψετε, ὥστε καθὼς ὑπῆρξεν ἡ προθυμία τοῦ θέλειν, οὕτω νὰ ὑπάρξῃ καὶ τὸ τελειῶσαι ἀφ' ὅσα ἔχετε. 12 Διότι ¹¹ ἔαν προῦπαρξῃ ἡ προθυμία, εἶναι τις ἐντροπόμενος, καθ' ὅσα ἔχει, οὐχὶ καθ' ὅσα δὲν ἔχει. 13 Ἐπειδὴ δὲν θέλω νὰ ἴναι εἰς ἄλλους ἄνεσις, εἰς ἐσᾶς δὲ στενοχωρία· 14 ἀλλὰ νὰ γείνῃ ἐν ἰσότητι, ὥστε ἐν τῇ παρόντι καιρῷ τὸ περισσεύμα σας νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν στέρησιν ἐκείνων· διὰ νὰ χρησιμεύσῃ καὶ τὸ περισσεύμα ἐκείνων εἰς τὴν στέρησιν σας, ὥστε νὰ γείνῃ ἰσότης· 15 καθὼς εἶναι γεγραμμένον, ¹² "Ὅστις εἶχε συνάγει πολὺ, δὲν ἐλάμβανε πλεύτερον· καὶ ὅστις ὀλίγον, δὲν ἐλάμβανεν ὀλιγότερον."

16 Χάρις δὲ εἰς τὸν Θεὸν τὸν δίδοντα εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Τίτου τὴν αὐτὴν σπουδὴν διὰ σᾶς· 17 διότι ¹³ τὴν μὲν προτροπὴν ἐδέχθη· προθυμότερος δὲ ὢν, ἀνεχώρησε πρὸς ἐσᾶς αὐτοπροαίρετος. 18 Ἐπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ ¹⁴ τὸν ἀδελφόν, τοῦ ὁποίου ὁ ἐν τῇ εὐαγγελίῳ ἔπαυον γίνεται κατὰ πάσας τὰς ἐκκλησίας. 19 (Καὶ οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ¹⁵ ἐψηφίσθη ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνοδοιούρων ἡμῶν μετὰ τῆς δωρεᾶς ταύτης τῆς διακονουμένης ὑφ' ἡμῶν ¹⁶ πρὸς τὴν δόξαν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ πρὸς ἔνδειξιν τῆς προθυμίας σας·) 20 φοβούμενον τοῦτο, μὴ προσάψῃ τις εἰς ἡμᾶς μῶμον ἐν τῇ ἀφθονίᾳ ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν· 21 ¹⁷ προνοοῦντες τὰ καλὰ οὐχὶ μόνον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. 22 Ἐπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτῶν τὸν ἀδελφόν ἡμῶν, τὸν ὁποῖον πολλοὶς ἐδοκίμασαμεν ἐν πολλοῖς ὅτι εἶναι πρόθυμος, τὰρα δὲ πολὺ προθυμότερος διὰ τὴν πολλὴν πεποιθήσιν τὴν πρὸς ἐσᾶς. 23 Ὅσον μὲν περὶ Τίτου,

⁴ Κορ. Α'. α'. 5 : ιβ'. 13.

⁵ κεφ. θ'. 8.

⁶ Κορ. Α'. ζ'. 6.

⁷ Μαθ. η'. 20. Λουκ. θ'. 58. Φιλίπ. β'. 6, 7.

⁸ Κορ. Α'. ζ'. 25.

⁹ Παρ. ιθ'. 17. Μαθ. ι'. 42.

Τιμ. Α'. ε'. 18, 19.

Ἑβρ. ιγ'. 16.

¹⁰ κεφ. θ'. 2.

¹¹ Μάρκ. ιβ'. 43.

¹² Λουκ. κα'. 3.

¹³ Εἰχ. 6.

¹⁴ κεφ. ιβ'. 18.

¹⁵ Κορ. Α'. ις'. 3.

¹⁶ κεφ. δ'. 15.

¹⁷ Ρωμ. ιβ'. 17.

Φιλίπ. δ'. 8. Πέτρ. Α'. β'. 12.

¹ Μάρκ. ιβ'. 44.

² Πράξ. ια'. 29.

³ Εἰχ. 17. Ρωμ. ιε'. 25, 26.

⁴ Κορ. Α'. ις'. 1, 3, 4.

⁵ κεφ. θ'. 1.

⁶ Εἰχ. 17. κεφ. ιβ'. 18.

εἶναι κοινωνὸς ἐμοῦ καὶ εἰς ἐσᾶς συνεργός· ὅσον δὲ περὶ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, εἶναι ¹⁸ ἀπόστολοι τῶν ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ. 24 Τὴν ἐνδείξιν λοιπὸν τῆς ἀγάπης σας, καὶ ¹⁹ τῆς καυχήσεως ἡμῶν τὴν ὅποιαν ἔχομεν διὰ σᾶς, δείξτε πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐνώπιον τῶν ἐκκλησιῶν.

[ΚΕΦ. θ'.] Διότι περὶ ¹ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περιττὸν εἶναι εἰς ἐμὲ νὰ σᾶς γράφω. 2 Ἐπειδὴ ἐξεύρω ² τὴν προθυμίαν σας, ³ τὴν ὅποιαν καυχώμαι περὶ ὑμῶν πρὸς τοὺς Μακεδόνας, ὅτι ⁴ Ἀχαῖα ἡτοιμάσθη ἀπὸ πέρους· καὶ ὁ ζῆλος σας διήγειρε πολλούς. 3 ⁵ Ἐπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς διὰ νὰ μὴ μεταιωθῇ ὡς πρὸς τοῦτο ἡ διὰ σᾶς καυχῆσις ἡμῶν· διὰ νὰ ἦσθε (καθὼς ἔλεγον,) ἡτοιμασμένοι· 4 μήπως, ἐὰν ἔλθωσι μετ' ἐμοῦ Μακεδόνες, καὶ σᾶς εὕρωσιν ἀνετοιμούς, κατασχυνθῶμεν ἡμεῖς, (διὰ νὰ μὴ λέγωμεν σεῖς,) εἰς τὴν πεποιθήσιν ταύτην τῆς καυχήσεως. 5 Ἀναγκαῖον λοιπὸν ἐστοχάσθην νὰ παρακαλέσω τοὺς ἀδελφούς νὰ ἔλθωσι πρότερον εἰς ἐσᾶς, καὶ νὰ προετοιμασθῇ σὴν τὴν προὑποσχεθεῖσαν ἀποδοσύνην σας, ὥστε νὰ ἦναι ἐτοιμὴ αὕτη οὕτως ὡς ἐλεημοσύνη, καὶ οὐχὶ ὡς πλεονεξία.

6 ⁶ Τοῦτο δὲ λέγω, ὅτι ὁ σπείρων με φειδωλίαν, καὶ με φειδωλίαν θέλει θερίσει· καὶ ὁ σπείρων με ἀφθονίαν, καὶ με ἀφθονίαν θέλει θερίσει. 7 Ἐκαστος κατὰ τὴν προαίρεσιν τῆς καρδίας αὐτοῦ, ⁷ οὐχὶ με λύπην, ἢ ἐξ ἀνάγκης· διότι ⁸ τὸν ἰαρόν δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. 8 ⁹ Δυνατὸς δὲ εἶναι ὁ Θεὸς νὰ περισσεύῃ πᾶσαν χάριν εἰς ἐσᾶς, ὥστε ἔχοντες πάντοτε ἐν παντὶ πᾶσαν αὐτάρκειαν, νὰ περισσεύετε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. 9 (καθὼς εἶναι γεγραμμένον, ¹⁰ «Ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν εἰς τοὺς πένητας· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.» 10 ¹¹ Ὁ δὲ χορηγῶν σπόρον εἰς τὸν σπείροντα, καὶ ἄρτον πρὸς τροφήν, εἴθε νὰ χορηγήσῃ καὶ νὰ πληθύνῃ τὸν σπόρον σας, καὶ νὰ αὐξήσῃ τὰ γεννήματα ¹² τῆς δικαιοσύνης σας·) 11 ¹² πλουτιζόμενοι κατὰ πάντα εἰς πᾶσαν ἐλευθερίτητα, ¹³ ὅπως ἐργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν εἰς τὸν Θεόν. 12 Διότι ἡ διακονία τῆς ὑπηρεσίας ταύτης οὐχὶ μόνον ¹⁴ προσαναπληροῖ τὰς στερήσεις τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύει διὰ πολλὴν εὐχαριστίαν πρὸς τὸν Θεόν, 13 (ἐπειδὴ δοκιμάζοντες τὴν διακονίαν ταύτην, ¹⁵ δοξάζουσι τὸν Θεὸν διὰ τὴν ὑποταγήν τῆς εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ ὁμολογίας σας, καὶ ¹⁶ διὰ τὴν ἐλευθερίτητα τῆς πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς πάντας μεταδόσεως,) 14 καὶ διὰ

τῆς ὑπὲρ ὑμῶν δέσσεως αὐτῶν, οὔτινες σᾶς ἐπιποθοῦσι διὰ τὴν πρὸς ἐσᾶς ὑπερβάλλουσαν ¹⁷ χάριν τοῦ Θεοῦ. 15 Χάρις δὲ εἰς τὸν Θεὸν διὰ ¹⁸ τὴν ἀνεκδιήγητον αὐτοῦ δωρεάν.

[ΚΕΦ. ι'.] ΑΥΤΟΣ δὲ ¹ ἐγὼ ὁ Παῦλος σᾶς παρακαλῶ διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ, ² ὅστις παρὼν μὲν εἶμαι ταπεινὸς μεταξὺ σας, ἀπὼν δὲ λαμβάνω θάρρος πρὸς ἐσᾶς· 2 σᾶς παρακαλῶ δὲ, ὅταν ἔλθω, ³ νὰ μὴ λάβω θάρρος μετὰ τὴν πεποίθησιν ἐκείνην, μετὰ τὴν ὅποιαν στοχάζομαι νὰ τολμήσω ἐναντίον τινῶν, οὔτινες θεωροῦσιν ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας· 3 διότι ἂν καὶ περιπατοῦμεν ἐν σαρκί, δὲν πολεμοῦμεν ὅμως κατὰ σάρκα· 4 ⁴ διότι τὰ ὅπλα ⁵ τοῦ πολέμου ἡμῶν δὲν εἶναι σαρκικά, ἀλλὰ ⁶ δυνατὰ σὺν Θεῷ ⁷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων· 5 ἐπειδὴ ⁸ καθαροῦμεν λογισμούς, καὶ πᾶν ὑψώμα ἐπαυρόμενον ἐναντίον τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζομεν πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοήν τοῦ Χριστοῦ· 6 ⁹ καὶ εἴμεθα ἑτοιμοὶ νὰ ἐκδικήσωμεν πᾶσαν παρακοήν, ¹⁰ ὅταν γένηται πλήρης ἡ ὑπακοή σας.

7 ¹¹ Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε· ¹² Ἐάν τις ἔχη πεποιθήσιν εἰς ἐαυτὸν ὅτι εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἂς συλλογίζηται τοῦτο πάλιν ἀφ' ἐαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς εἶναι τοῦ Χριστοῦ, οὕτως καὶ ¹³ ἡμεῖς εἴμεθα τοῦ Χριστοῦ. 8 Διότι ἐὰν καὶ περισσώτερόν τινι καυχῶμαι ¹⁴ διὰ τὴν ἐξουσίαν ἡμῶν, τὴν ὅποιαν ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομήν, καὶ οὐχὶ εἰς καθαίρεσιν σας, ¹⁵ δὲν θέλω αἰσχυρῆθαι· 9 διὰ νὰ μὴ φανῶ ὅτι θέλω νὰ σᾶς ἐκφοβίσω διὰ τῶν ἐπιστολῶν. 10 Διότι αἱ μὲν ἐπιστολαί, λέγει τις, εἶναι βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί· ¹⁶ ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενής, ¹⁷ καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος. 11 Τοῦτο ἂς παρατηρῇ ὁ τοιοῦτος, ὅτι ὅποιοι εἴμεθα εἰς τὸν λόγον διὰ τῶν ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες εἰς τὸ ἔργον.

12 Διότι δὲν τολμῶμεν νὰ συναριθμήσωμεν ἢ νὰ συγκρίνωμεν ἑαυτοὺς πρὸς τινας ἐκ τῶν συνιστῶντων ἑαυτοὺς· ἀλλ' αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς μετροῦντες ἑαυτοὺς καὶ πρὸς ἑαυτοὺς συγκρίνοντες ἑαυτοὺς, ἀνοηταίνουσιν. 13 Ἀλλ' ἡμεῖς ¹⁹ δὲν θέλομεν καυχῆθαι εἰς τὰ ἄμετρα· ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος τοῦ ὅποιο ἐμοίρασεν εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, μέτρον, ὥστε νὰ φθάσωμεν ἕως καὶ εἰς ἐσᾶς· 14 διότι δὲν ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοὺς, ὡς μὴ φθάσαντες εἰς ἐσᾶς· ἐπειδὴ ²⁰ ἕως καὶ εἰς ἐσᾶς ¹⁸ κεφ. γ'. 1: ε'. 12. ¹⁹ εἰχ. 15. ²⁰ Κορ. Α'. γ'. 5, 10: δ'. 15: θ'. 1.

¹⁷ κεφ. η'.
¹ ι.
¹⁸ ἱακ. α'.
17.
¹ Ρωμ.
¹⁸ ιβ'. 1.
² εἰχ. 10.
κεφ. ιβ'.
³ 5, 7, 9.
⁴ Κορ. Α'.
δ'. 21.
κεφ. ιγ'.
⁵ 2, 10.
⁶ Ἐφεσ.
⁷ 5: 13.
Θσα. Α'.
ε'. 8.
⁸ Τιμ. Α'.
α'. 18.
Τιμ. Β'.
β'. 3.
⁹ Πράξ. ζ'.
¹⁰ 22.
Κορ.
Α'. β'. 5.
κεφ. 5: 7.
ιγ'. 3, 4.
¹¹ ἱερ. α'.
10.
Κορ. Α'.
α'. 19.
γ'. 19.
¹² κεφ. ιγ'.
¹³ 2, 10.
¹⁴ κεφ. β'.
9: ζ'. 15.
¹⁵ ἱωάν.
ζ'. 24.
κεφ. ε'.
12: ια'.
18.
¹⁶ Κορ. Α'.
ιδ'. 37.
¹⁷ ἱωάν. Α'.
δ'. 6.
¹⁸ Κορ. Α'.
γ'. 23: θ'.
1. κεφ.
ια'. 23.
¹⁹ κεφ.
ιγ'. 10.
²⁰ κεφ. ζ'.
14: ιβ'.
6.
¹ Κορ. Α'.
β'. 3, 4.
εἰχ. 1.
κεφ. ιβ'.
5, 7, 9.
Γαλ. δ'.
13.
¹⁷ Κορ. Α'.
α'. 17: β'.
1, 4. κεφ.
ια'. 6.
¹⁸ κεφ. γ'. 1: ε'. 12. ¹⁹ εἰχ. 15. ²⁰ Κορ. Α'. γ'. 5, 10: δ'. 15: θ'. 1.

²¹ Ῥωμ. ιε'. 20. ²² Ἥσα. ξε'. 16. ¹ Ἱερ. θ'. ²⁴ Κορ. Α'. α'. 31. ²³ Παρ. κζ'. 2. ²⁴ Ῥωμ. β'. 29. ^{Κορ. Α'. δ'. 5.}
ἐφθάσαμεν διὰ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. 15 Καὶ δὲν καυχόμεθα εἰς τὰ ἄμετρα, ²¹ εἰς ξένους κόπους, ἀλλ' ἔχομεν ἐλπίδα, ὅτι, αὐθιγαμένης τῆς πιστεῶς σας, θέλομεν μεγαλυνθῆναι εἰς ἐσᾶς ἐκ περισσοῦ κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν· 16 ὥστε νὰ κηρύξωμεν τὸ εὐαγγέλιον καὶ εἰς τοὺς ἐπέκεινα ἡμῶν τόπους, οὐχὶ νὰ καυχώμεθα εἰς τὰ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι ἔτοιμα· 17 ἀλλ' ²² ὅστις καυχᾶται, ἐν Κυρίῳ ἅς καυχᾶται· 18 διότι ²³ δὲν εἶναι δόκιμος ὅστις συνιστᾷ αὐτὸς αὐτὸν, ²⁴ ἀλλ' ἐκείνους τὸν ὅποιον ὁ Κύριος συνιστᾷ.

[ΚΕΦ. ΙΑ'.] Εἴθε νὰ ὑποφέρητε ὀλίγον τι ¹ τῇ ἀφροσύνῃ μου· ἀλλὰ καὶ ὑποφέρετέ με· ² διότι ² εἶμαι ζηλότυπος πρὸς ἐσᾶς κατὰ ζηλοτυπίαν Θεοῦ· ἐπειδὴ ³ σᾶς ἡρᾶβάδυνα με ἓνα ἄνδρα, ⁴ διὰ νὰ εἰς παραστήσω ⁵ παρθένον ἄγνην εἰς τὸν Χριστόν. ³ Φοβοῦμαι ὅμως μήπως, ⁶ καθὼς ὁ ὄψις ἐξηπάτησε τὴν Εὐάν διὰ τῆς πανουργίας αὐτοῦ, ⁷ διαφθαρήν ὅπως ὁ νοῦς σας ἐκπεσὼν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν. ⁴ Διότι ἐὰν ὁ ἐρχόμενος κηρύττῃ πρὸς ἐσᾶς ἄλλον Ἰησοῦν, τὸν ὅποιον ἡμεῖς δὲν ἐκνήρυξαμεν, ἢ λαμβάνετε ἄλλο πνεῦμα τὸ ὅποιον δὲν ἐλάβετε, ⁸ ἢ ἄλλο εὐαγγέλιον τὸ ὅποιον δὲν ἐδέχθητε, καλῶς ἠθέλητε υποφέρειν αὐτόν. ⁵ Ἀλλὰ στοχαζομαι ὅτι ⁹ δὲν εἶμαι εἰς οὐδὲν κατώτερος τῶν πρωτίστων ἀποστόλων. ⁶ ¹⁰ Εἰ δὲ καὶ ἡμαῖς ἰδιώτης κατὰ τὸν λόγον, ἀλλ' ¹¹ οὐχὶ κατὰ τὴν γνῶσιν· ἀλλ' ¹² ἐν παντὶ τρόπῳ ἐφανερώθημεν κατὰ πάντα εἰς ἐσᾶς.

⁷ Ἡ ἐπ' αὐτῇ ἁμαρτίαν, ¹³ ταπεινόνων ἑμαυτὸν διὰ νὰ ὑψωθῇτε σεῖς, διότι σᾶς ἐκήρυξα δωρεὰν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ· ⁸ Ἄλλας ἐκκλησίας ἐγύνμνωσα, λαβὼν τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν σας· ⁹ καὶ ὅτε ἤμην παρὼν εἰς ἐσᾶς καὶ ἐστερήθην, ¹⁴ δὲν κατεβάρυνα οὐδέν· διότι τὴν στέρησιν μου προσ- ἀνεπλήρωσαν ¹⁵ οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ κατὰ πάντα ¹⁶ ἐ- φύλαξα ἑμαυτὸν, καὶ θέλω φυλάξει, ἀβαρὴ πρὸς ἐσᾶς. ¹⁰ ¹⁷ Εἶναι ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ ἐν ἐμοί, ὅτι ¹⁸ ἡ καὶ ἡμεῖς αὐτὴν δὲν θέλει ἀποκλεισθῆναι εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς τόποις τῆς Ἀχαΐας. ¹¹ Διὰ τί; ¹⁹ διότι δὲν σᾶς ἀγαπᾷ· ὁ Θεὸς γινώσκει. ¹² Ὅτι δὲ κάμνω, τοῦτο καὶ θέλω κάμνει, ²⁰ διὰ νὰ ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμὴν ἵνα εὐρεθῶσιν εἰς ἐκεῖνον διὰ τὸ ὅποιον καυ-

¹² Πράξ. κ'. 33. ^{κεφ. β'. 13.} ^{Θεσ. Α'. β'. 9.} ^{Θεσ. Β'. γ'. 8, 9.} ¹⁵ Φιλίπ. ιδ'. 10, 15, 16. ¹⁶ ^{κεφ. β'. 14, 16.} ¹⁷ Ῥωμ. θ'. 1. ¹⁸ Κορ. Α'. θ'. 15. ¹⁹ ^{κεφ. ε'. 11: ζ'. 3: ιβ'. 15.} ²⁰ Κορ. Α'. θ'. 12.

χῶνται τοιοῦτοι καθὼς καὶ ἡμεῖς. 13 Διότι οἱ τοιοῦτοι εἶναι ²¹ ψευδαπόστολοι, ²² ἔργατὰ δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ. 14 Καὶ οὐδὲν θανατόν· διότι αὐτὸς ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται ²³ εἰς ἄγγελον φωτός. 15 Δὲν εἶναι λοιπὸν μέγα ἂν καὶ οἱ διακόνου αὐτοῦ μετασχηματίζονται ²⁴ εἰς δίκαιους δικαιοσύνης· ²⁵ τῶν ὁποίων τὸ τέλος θέλει εἶσθαι κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 ²⁶ Πάλιν λέγω, Μηδεὶς ἅς μὴ με στοχασθῇ ὅτι εἶμαι ἄφρων· εἰ δὲ μὴ, δέχθητέ με κἂν ὡς ἄφρονα, διὰ νὰ καυχῇθῶ καὶ ἐγὼ ὀλίγον τι. 17 ²⁷ Ὅτι, λαλῶ εἰς τοῦτο τὸ θάρρος τῆς καυχήσεως, ²⁸ δὲν λαλῶ κατὰ τὸν Κύριον, ἀλλ' ὡς ἄφρων. 18 ²⁹ Επειδὴ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, θέλω καυχῇθῃ καὶ ἐγὼ. 19 Διότι σεῖς εὐχαρίστως ὑποφέρετε τοὺς ἄφρονas, ³⁰ ὅντες φρόνιμοι· 20 ἐπειδὴ ὑποφέρετε, ³¹ ἐάν τις σᾶς καταδουλόνη, ἐάν τις σᾶς κατα- τρώγῃ, ἐάν τις λαμβάνῃ τὰ ἡμῶν, ἐάν τις ἐπαίρηται, ἐάν τις σᾶς κτυπᾷ εἰς τὸ πρόσωπον.

21 Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ³² ὡς νὰ ἤ- μεθα ἡμεῖς ἀσθενεῖς· ἀλλ' ³³ εἰς ὅτι, τολμᾷ τις, (ἄφρονως ὀμῶν), τολμᾷ καὶ ἐγὼ· 22 Ἐβραῖοι εἶναι; ³⁴ καὶ ἐγὼ· Ἰσραηλίται εἶναι; καὶ ἐγὼ· σπέρμα Ἀβραάμ εἶναι; καὶ ἐγὼ. 23 Ὑπη- ρέται τοῦ Χριστοῦ εἶναι; (παρὰ φρο- νῶν λαλῶ) πλείότερον ἐγὼ· ³⁵ εἰς κό- πους περισσώτερον, ³⁶ εἰς πληγὰς καθ' ὑπερβολὴν, εἰς φυλακὰς περισσώτερον, ³⁷ εἰς θανάτους πολλάκις· 24 ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων πεντάκις ἔλαβον ³⁸ πληγὰς τεσ- σαράκοντα παρὰ μίαν· 25 τρίς ³⁹ ἔρραβ- δίσθην, ⁴⁰ ἅπας ἐλιθοβολήσθην, ⁴¹ τρίς ἐνανάγησα, ἐν ἡμεροῦνκτιον ἐν τῷ βυθῷ ἔκαμον· 26 εἰς ὀδοιπορίας πολλάκις, εἰς κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους λη- στῶν, ⁴² κινδύνους ἐκ τοῦ γένους, ⁴³ κιν- δύνους ἐξ ἐθνῶν, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνους ἐν θα- λάσσῃ, κινδύνους ἐν ψευδαδελφοῖς· 27 ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ⁴⁴ ἐν ἀγρυπνί- αῖς πολλάκις, ⁴⁵ ἐν πείνῃ καὶ διψῇ, ἐν νηστεταῖς πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυ- μνότητι· 28 ἐκτός τῶν ἐξωτερικῶν, ὁ καθ' ἡμέραν ἐπικείμενος εἰς ἐμὲ ἄγων, ⁴⁶ ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. 29 ⁴⁷ Τίς ἀσθενέι, καὶ δὲν ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ ἐγὼ δὲν φλέγομαι;

30 Ἐὰν πρέπῃ νὰ καυχώμαι, ⁴⁸ ἐθέλω
³⁹ Πράξ. ις'. 22. ⁴⁰ Πράξ. ιδ'. 19. ⁴¹ Πράξ. κζ'. 41. ⁴² Πράξ. θ'. 23: ιγ'. 50: ιδ'. 5: ις'. 5: κ'. 3: κα'. 31: κγ'. 10, 11: κδ'. 3. ⁴³ Πράξ. ιδ'. 5: ιδ'. 23. ⁴⁴ Πράξ. κ'. 31. ^{κεφ. ε'. 5.} ⁴⁵ Κορ. Α'. δ'. 11. ⁴⁶ Πράξ. κ'. 18, κ.τ.λ. Ῥωμ. α'. 14. ⁴⁷ Κορ. Α'. γ'. 13: θ'. 22. ⁴⁸ ^{κεφ. ιβ'. 5, 9, 10.}

²¹ Πράξ. ιε'. 24. ^{Ῥωμ. ις'. 18.} ^{Γαλ. α'. 7: ε'. 12.} ^{Φιλίπ. α'. 15.} ^{Πέτρ. β'. 1.} ^{Ἰωάν. Α'. δ'. 1.} ^{Ἀποκ. β'. 2.}

²² ^{κεφ. β'. 17.} ^{Φιλίπ. γ'. 2.} ^{Τίτ. α'. 10, 11.} ^{Γαλ. α'. 8.}

²³ ^{κεφ. γ'. 9.} ^{Φιλίπ. γ'. 19.} ^{εἰς.} ^{1.} ^{κεφ. ιβ'. 6, 11.}

²⁴ ^{κεφ. θ'. 4.} ^{Κορ. Α'. ζ'. 6, 12.}

²⁵ ^{Φιλίπ. γ'. 3, 4.} ^{Κορ. Α'. δ'. 10.}

²⁶ ^{Γαλ. β'. 4: δ'. 9.} ²⁷ ^{κεφ. ι'. 10.}

²⁸ ^{Φιλίπ. γ'. 4.} ^{Πράξ. κβ'. 3.}

²⁹ ^{Ῥωμ. ια'. 1.} ^{Φιλίπ. γ'. 5.}

³⁰ ^{Κορ. Α'. ιε'. 10.} ³¹ ^{Πράξ. θ'. 16: κ'. 23: κα'. 11.}

³² ^{κεφ. ε'. 4, 5.} ³³ ^{Κορ. Α'. ιε'. 30, 31.}

³⁴ ^{κεφ. α'. 9, 10:} ³⁵ ^{δ'. 11: ε'. 9.}

³⁶ ^{Δευτ. κέ'. 3.}

καυχηθῇ εἰς τὰ τῆς ἀσθενείας μου. 31 ⁴⁹ Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ⁵⁰ ὃς ὦν εὐλογη-
τός εἰς τοὺς αἰῶνας, γνωρίζῃ ὅτι δὲν
ψεύδομαι. 32 ⁵¹ Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐ-
θνάρχης τοῦ βασιλείους Ἀρέτα ἐφρόνρει
τὴν πόλιν τῶν Δαμασκηνῶν, θέλων νὰ
με πιάσῃ. 33 καὶ διὰ θυρίδος ἀπὸ τοῦ
τείχους κατεβιβάσθην ἐν κοφίνῳ, καὶ
ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

[ΚΕΦ. ιβ'.] Νὰ καυχῶμαι βέβαια
δὲν μοι συμφέρει· διότι θέλω ἐλθεῖ εἰς
ὁπτασίαν καὶ ἀποκαλύψει Κύριος. 2
Γνωρίζω ἄνθρωπον ¹ ἐν Χριστῷ πρὸ
ἑτῶν δεκατεσσάρων, (εἴτε ἐντὸς τοῦ
σώματος, δὲν ἐξεύρω· εἴτε ἐκτὸς τοῦ
σώματος, δὲν ἐξεύρω· ὁ Θεὸς ἐξεύρει·)
ὅτι ² ἡρπάγη ὁ τοιοῦτος ἕως τρίτου
οὐρανοῦ. 3 Καὶ γνωρίζω τὸν τοιοῦτον
ἄνθρωπον, (εἴτε ἐντὸς τοῦ σώματος,
εἴτε ἐκτὸς τῶν σώματος, δὲν ἐξεύρω·
ὁ Θεὸς ἐξεύρει·) 4 ὅτι ἡρπάγη ⁵ εἰς
τὸν παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἀνεκλά-
λητα λόγια, τὰ ὅποια δὲν συγχωρεῖται
εἰς ἄνθρωπον νὰ λαλήσῃ. 5 Ὑπὲρ τοῦ
τοιοῦτου θέλω καυχηθῇ· ⁶ ὑπὲρ δὲ ἑμαυ-
τοῦ δὲν θέλω καυχηθῇ, εἰμὶ εἰς τὰς
ἀσθενείας μου. 6 Διότι ⁷ εἰάν θελήσω
νὰ καυχηθῶ, δὲν θέλω εἰσθαῖ ἄφρων
ἐπειδὴ ἀληθεῖαν θέλω εἰπεῖ· συστέλ-
λωμαι ὅμως, μὴ στοχασθῇ τις εἰς ἐμέ
ἀνώτερόν τι ἀφ' ὅ,τι με βλέπει, ἢ
ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ.

7 Καὶ διὰ νὰ μὴ ὑπεραίρωμαι διὰ
τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἀποκαλύψεων, μοὶ
ἐδόθη ⁸ σκόλοψ· εἰς τὴν σάρκα, ⁹ ἄγγε-
λος Σατάν, διὰ νὰ με ῥαπίξῃ, διὰ νὰ
μὴ ὑπεραίρωμαι. 8 ⁸ Περὶ τούτου τρις
παρεκάλεσα τὸν Κύριον, διὰ νὰ ἀπο-
μακρυνθῇ ἀπ' ἐμοῦ· 9 καὶ μοὶ εἶπεν,
Ἀρκεῖ εἰς σέ ἡ χάρις μου· διότι ἡ
δύναμις μου ἐν ἀδυναμίᾳ δεικνύεται
τελεία. Μὲ ἄκραν λοιπὸν εὐχαριστή-
σιν ⁹ θέλω καυχηθῇ μᾶλλον εἰς τὰς
ἀδυναμίας μου, ¹⁰ διὰ νὰ κατοικήσῃ ἐν
ἐμοὶ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ. 10 Ὅθεν
¹¹ ἐνδραστεύομαι εἰς τὰς ἀδυναμίας, εἰς
τὰς ὑβρεῖς, εἰς τὰς ἀνάγκας, εἰς τοὺς
διωγμούς, εἰς τὰς στενοχωρίας ὑπὲρ
τοῦ Χριστοῦ· ¹² διότι ὅταν ἦμαι ἀδύ-
νατος, τότε εἶμαι δυνατός.

11 ¹³ Ἐγείνα ἄφρων καυχώμενος·
σεῖς με ἠναγκάσατε· διότι ἔπρεπεν ἐγὼ
νὰ συνιστῶμαι ἀπὸ σᾶς· ἐπειδὴ ¹⁴ εἰς
οὐδὲν ὑπῆρξα κατώτερος τῶν πρατίστων
ἀποστόλων, ¹⁵ ἂν καὶ ἦμαι μηδέν. 12
¹⁶ Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου ἐνηρ-
γήθησαν μεταξύ σας ἐν πάσῃ ὑπομονῇ,
καὶ θανάτων καὶ τεραστίων καὶ δυνά-
μεων. 13 Διότι ¹⁷ κατὰ τί ἐμείνατε
κατώτεροι τῶν λοιπῶν ἐκκλησιῶν, εἰμὶ

¹⁸ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ δὲν σᾶς κατεβάρυνα·
¹⁹ συγχωρήσατέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην.

14 ²⁰ Ἰδοὺ, τρίτην φοράν εἰμαι ἐτοι-
μος νὰ ἔλθω πρὸς ἐσάς, καὶ δὲν θέλω
σᾶς καταβαρύνει· διότι ²¹ δὲν ζητῶ τὰ
ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς· διότι ²² δὲν χρεωστοῦ-
σι τὰ τέκνα νὰ θησαυρίζωσι διὰ τοὺς
γονεῖς, ἀλλ' οἱ γονεῖς διὰ τὰ τέκνα.
15 ²³ Ἐγὼ δὲ με ἄκραν χαρὰν θέλω
δαπανῇσι καὶ ὅλους δαπανηθῇ ²⁴ ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν σας, ²⁵ ἂν καὶ, ἐνῷ σᾶς
ἀγαπῶ περισσότερο, ἀγαπῶμαι ὀλιγό-
τερον.

16 Ἔστω ὅμως, ²⁶ ἐγὼ δὲν σᾶς κατε-
βάρυνα· ἀλλὰ πανούργος ὢν, σᾶς ἐπί-
ασα με δόλον. 17 ²⁷ Μήπως διὰ τινος
ἐξ ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἔστειλα πρὸς
ἐσάς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ἀπὸ σᾶς;
18 ²⁸ Παρεκάλεσα τὸν Τίτον, καὶ μετ'
αὐτοῦ ἀπέστειλα ²⁹ τὸν ἀδελφόν· μήπως
ὁ Τίτος ἐπλεονέκτησε τι ἀπὸ σᾶς; οὐχὶ
με τὸ αὐτὸ πνεῦμα περιεπατήσαμεν;
οὐχὶ εἰς τὰ αὐτὰ ἵχνη;

19 ³⁰ Πάλιν νομίζετε ὅτι ἀπολογου-
μεθα πρὸς ἐσάς; ³¹ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
λαλοῦμεν ἐν Χριστῷ· ³² πράττομεν δὲ τὰ
πάντα, ἀγαπήτοι, διὰ τὴν οἰκοδομήν
σας. 20 Διότι φοβοῦμαι μήπως ἔλ-
θων, δὲν σᾶς εὐρῶ ὁποίους θέλω, καὶ
³³ ἐγὼ εὐρεθῶ εἰς ἐσάς ὁποῖον δὲν θέ-
λετε· μήπως ἦναι μετὰ σας ἐρίδες, ζη-
λοτυπία, θυμοὶ, μάχαι, καταλαλῖαι,
ψιθυρισμοὶ, ἀλαζονεῖαι, ἀκαταστασίαι·
21 μήπως πάλιν ὅταν ἔλθω πρὸς ἐσάς,
³⁴ με ταπεινώσῃ ὁ Θεὸς μου, καὶ πεν-
θήσω πολλοὺς ³⁵ τῶν προμαρτησάν-
των καὶ μὴ μετανοησάντων διὰ τὴν
ἀκαθαρσίαν καὶ ³⁶ πορνείαν καὶ ἀσέλ-
γειαν τὴν ὅποιαν ἐπραξαν.

[ΚΕΦ. ιγ'.] ¹ ΤΡΙΤΗΝ ταύτην φο-
ρὰν ἔρχομαι πρὸς ἐσάς· ² ἐπὶ στό-
ματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν θέλει
βεβαιοῦσθαι πᾶς λόγος. 2 ³ Προ-
εἶπον, καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὴν δευ-
τέραν φοράν, καὶ τώρα ἀπὼν γράφω
⁴ πρὸς τοὺς προμαρτησάντας καὶ τοὺς
λοιποὺς πάντας, ὅτι εἰάν ἔλθω πάλιν,
⁵ δὲν θέλω φειθῇ· ⁶ ἐπειδὴ ζητεῖτε
δοκιμὴν τοῦ ⁷ δι' ἐμοῦ λαλοῦντος Χρι-
στοῦ, ὅστις δὲν εἶναι ἀσθενὴς πρὸς
ἐσάς, ἀλλ' εἶναι δυνατὸς ⁷ μεταξύ σας.
4 Διότι ⁸ ἂν ἐσταυρώθῃ ἐξ ἀσθενείας,
⁹ ἢ ὅμως ἐκ δυνάμεως Θεοῦ· διότι ¹⁰ καὶ
ἡμεῖς ἀσθενούμεν ἐν αὐτῷ, πλὴν ἐκ
δυνάμεως Θεοῦ θέλομεν ζῆσι μετ' αὐ-
τοῦ εἰς ἐσάς.

Ἐβρ. ι'. 28. ³ κεφ. ι'. 2. ⁴ κεφ. ιβ'. 21. ⁵ κεφ.
α'. 23. ⁶ Ματθ. ι'. 20. Κορ. Α'. ε'. 4. κεφ. β'. 10.
7 Κορ. Α'. θ'. 2. ⁸ Φιλίπ. β'. 7, 8. Πέτρ. Α'. γ'.
18. ⁹ Ῥωμ. σ'. 4. ¹⁰ κεφ. ι'. 3, 4.

¹⁸ Κορ. Α'.
θ'. 12.
κεφ. ια'.

9-
19 κεφ.
ια' 7-
20 κεφ.
ιγ'. 1.
21 Πράξ.
κ'. 33.
Κορ. Α'.
ι'. 33.
22 Κορ. Α'.
δ'. 14, 15.
23 Φιλίπ.

β'. 17.
Θεσ. Α'.
β'. 8.
24 Ἰωάν.
ι'. 11.
κεφ. α'. 6.
Κολ. α'.
24. Τιμ.
Β'. β'. 10.
25 κεφ. σ'.

12, 13.
26 κεφ. ια'.
27
9 κεφ. ζ'.
2.
28 κεφ. η'.
6, 16, 22.
29 κεφ. η'.
18.
30 κεφ. ε'.

12.
31 Ῥωμ.
θ'. 1. κεφ.
ια'. 31.
32 Κορ. Α'.
ι'. 33.
33 Κορ. Α'.
δ'. 21.
κεφ. ι'. 2:
ιγ'. 2, 10.
34 κεφ. β'.

1, 4.
35 κεφ.
ιγ'. 2.
36 Κορ. Α'.
ε'. 1.

¹ κεφ. ιβ'.
14.
2 Ἀρθ.
λε'. 30.
Δευτ. ιζ'.
6: ιθ'. 15.
Ματθ. ιη'.
16. Ἰωάν.
η'. 17.

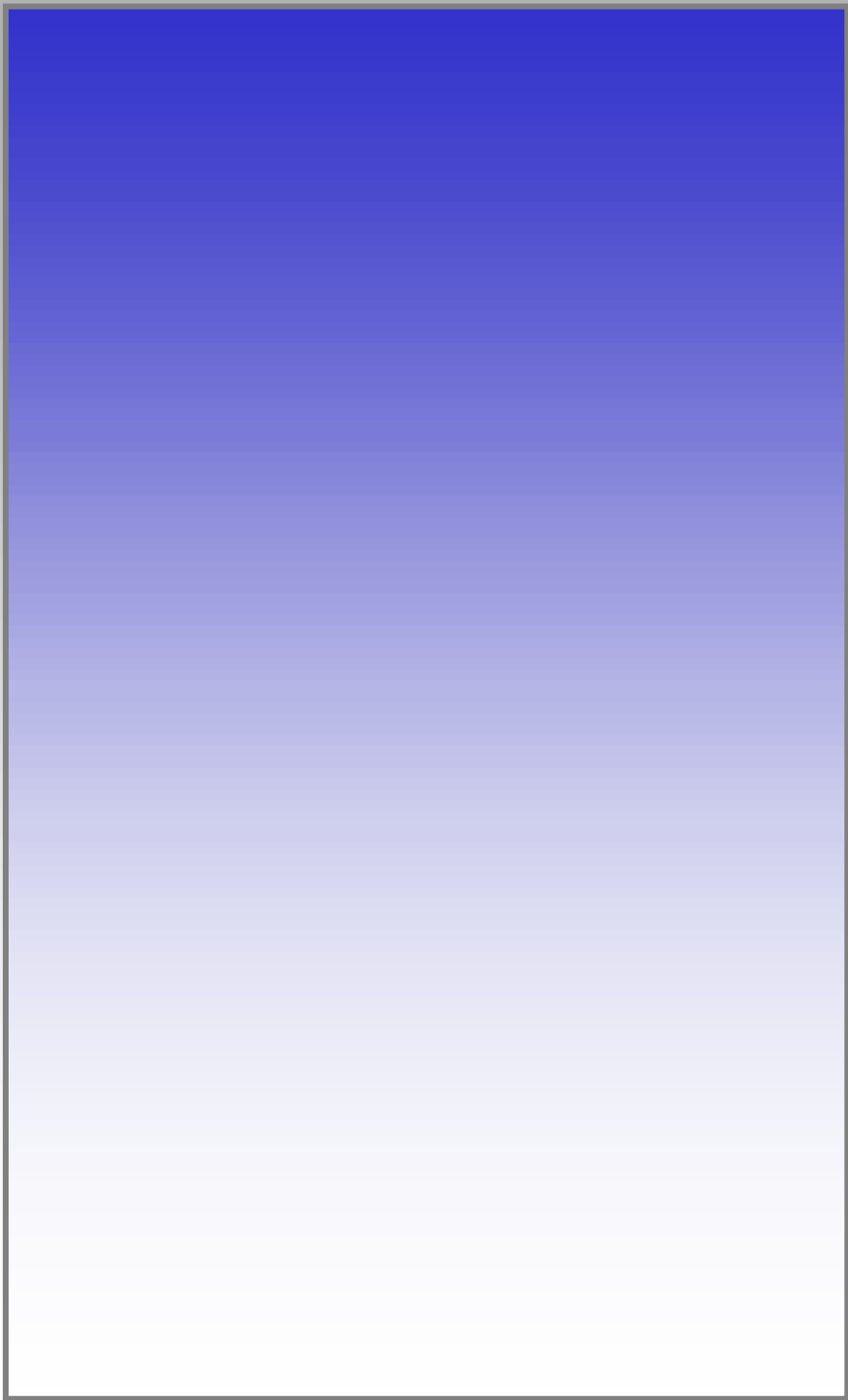
¹¹ Κορ. Α'. 5 ¹¹ Ἐαυτοὺς ἐξετάζετε, ἂν ᾦσθε ἐν τῇ πίστει· ἑαυτοὺς δοκιμάζετε· ἢ δὲν γνωρίζετε ἑαυτοὺς, ¹² ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἐν ὑμῖν; ἐκτὸς ἐὰν ᾦσθε ¹³ ἀδόκιμοι κατὰ τι. 6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι θέλετε γνωρίσει ὅτι ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἀδόκιμοι. 7 Εὐχομαι δὲ εἰς τὸν Θεὸν νὰ μὴ πράξητε μηδὲν κακόν· οὐχὶ διὰ νὰ φανῶμεν ἡμεῖς δόκιμοι, ἀλλὰ διὰ νὰ πράττητε σεῖς τὸ καλόν, ¹⁴ ἡμεῖς δὲ ὥς ἡμεθα ὡς ἀδόκιμοι. 8 Διότι δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. 9 Ἐπειδὴ χαίρομεν ¹⁵ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενῶμεν, σεῖς δὲ ᾦσθε δυνατοί· τοῦτο μάλιστα καὶ εὐχόμεθα, ¹⁶ τὴν τελειοποίησίν σας. ¹⁷ Κορ. Α'. 10 ¹⁷ Διὰ τοῦτο ταῦτα γράφω ἀπὸν, δ'. 21. κεφ. β'. 3: ι'. 2: ιβ'. 20, 21.

¹⁸ διὰ νὰ μὴ φερθῶ ἀποτόμως παρὼν, ¹⁹ κατὰ τὴν ἐξουσίαν τὴν ὁποίαν μοι ἔδωκεν ὁ Κύριος πρὸς οἰκοδομὴν, καὶ οὐχὶ πρὸς καθαίρεσιν.

11 ΛΟΙΠΟΝ, ἀδελφοί, χαίρετε, τελειοποιείσθε, παραμυθείσθε, ²⁰ φρονείτε τὸ αὐτὸ, εἰρηνεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης ²¹ καὶ τῆς εἰρήνης θέλει εἶσθαι μεθ' ὑμῶν. 12 ²² Ἀσπάσθητε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ· σὰς ἀσπάζονται πάντες οἱ ἅγιοι.

13 ²³ Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ²⁴ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν. Κορ. Α'. ις'. 20. Θεσ. Α'. ε'. 26. Πέτρ. ²³ Ῥωμ. ις'. 24. ²⁴ Φιλip. β'. 1.

¹⁸ Τίτ. α'. 13. κεφ. ι'. 8. ²⁰ Ῥωμ. ιβ'. 16. 18: ιε'. 5. Κορ. Α'. α'. 10. Φιλip. β'. 2: γ'. 16. Πέτρ. Α'. γ'. 8. ²¹ Ῥωμ. ιε'. 33. ²² Ῥωμ. ις'. 16. Α'. ε'. 14.

[[1]]. All men (all individuals) are sinners and fall short of God's perfect standard

Romans 3: 23 states that

For all have sinned, and come short of the glory of God;

[[2]]. Sin - which is imperfection in our lives - denies us eternal life with God. But God sent his son Jesus Christ as a gift to give us freely Eternal Life by believing on Jesus Christ, and on what He did for us.

Romans 6: 23 states

For the wages of sin is death; but the gift of God is eternal life through Jesus Christ our Lord.

[[3]]. You can be saved, and you are saved by Faith in Jesus Christ. You cannot be saved by your good works, because they are not "good enough". The work of Humans cannot meet the standard of God's Holiness by effort. God's good work of sending Jesus Christ to save us, and our response *of believing - of having faith* - in Jesus Christ, that is what saves each of us. When the New Testament informs us that Jesus Christ came to Earth for the purpose of dying for our sins, we need to remember the great conclusion of this event: After Jesus died, He rose again. He triumphed over death and took upon himself the sins of the entire world, at the time that He died and arose again. It is Jesus Christ who died in our place, so that we would not have to die for our sins. But what we chose to believe about God and His message does determine where we spend eternity.

It is up to each of us - personally and individually - to decide if we want to go to Heaven, and if we want to find inner peace and reconciliation with God. When we decide to believe in Jesus Christ and in his payment for us, for our sins, this is the beginning of the process that God begins in us, to transform us to have a better inner life, and an improved character.

From that time forward, we are different, and God begins to instruct us so that we can learn how to have personal growth and spiritual strength.

Ephesians 2: 8-9 states

8 For by grace are ye saved through faith; and that not of yourselves: it is the gift of God:9 Not of works, lest any man should boast.

[[4].God did not wait for us to become perfect in order to accept us or unconditionally love us. He sent Jesus Christ to save us, even though we are sinners. So Jesus Christ died to save us from our sins, and to save us from eternal separation from God.

Romans 5:8 states

*But God commendeth his love toward us,
in that, while we were yet sinners, Christ died for us.*

[[5]]. God loved the world so much that He sent his one and only Son to die, so that by believing in Jesus Christ, we obtain Eternal Life.

John 3: 16 states

For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.

[[6]]. If you believe in Jesus Christ, and in what he did on the Cross for us, by dying there for us, and by placing your faith in his death and in His resurrection in Jesus Christ, you know for a fact that you have been given Eternal Life.

I John 5: 13 states

These things have I written unto you that believe on the name of the Son of God; that ye may know that ye have eternal life, and that ye may believe on the name of the Son of God.

[[7]]. If you confess your sins to God, he hears you take this step, and you can know for sure that He does hear you, and his response to you is to forgive you of those sins, so that they are not remembered against you, and not attributed to you ever again.

I John 1: 9 states

*If we confess our sins, he is faithful and just to forgive us our sins, and to cleanse us from **all** unrighteousness.*

This verse is a promise to each of us: **when we confess our sins to God, and pray to him in the name of Jesus Christ, God hears our prayers and grants our request for His forgiveness. This restores the line of communication and reconciliation between us and God.**

Lord God of Heaven,

Thank you for helping me to find this information.

I pray that you would help those who posted this.

I pray that you would help them to be able to continue.

Please give them the strength, resources and support
that they need and are able to use.

Please watch over them.

God, Please help me to know you and understand you better.

Help me to be kind to others, and encourage those
who are in my life. I ask these things in the name of Jesus,

Amen

What is a standard prayer to become a Christian ?

Dear God,

I pray that you would hear my prayer.

I understand that I do need you.

I ask you to forgive me of all of my sins.

Please come into my life, and change me.

Please help me to understand you.

Please give me great wisdom and the

desire to study your teachings.

Please help me to obtain accurate copies

of the New Testament and to be able to

study and understand them. I ask you

to do all of this in the name of Jesus,

Amen.

What does the New Testament teach about itself ?

II Timothy 3:16

16 All scripture is given by inspiration of God,
and is profitable for doctrine, for reproof,
for correction, for instruction in righteousness:

What does the New Testament teach about the End of Days ?

13 But I would not have you to be ignorant, brethren, concerning them which are asleep, that ye sorrow not, even as others which have no hope.

14 For if we believe that Jesus died and rose again, even
so them also which sleep in Jesus will God bring with him.

15 For this we say unto you by the word of the Lord, that we which are alive
and remain unto the coming of the Lord shall not prevent them which are asleep.

16 For the Lord himself shall descend from heaven with a shout, with the voice
of the archangel, and with the trump of God: and the dead in Christ shall rise first:

17 Then we which are alive and remain shall be caught up together
with them in the clouds, to meet the Lord in the air: and so shall we ever be
with the Lord.

18 Wherefore comfort one another with these words.

I John 3:

18 My little children, let us not love in word, neither in tongue; but in deed and in truth.

19 And hereby we know that we are of the truth, and shall assure our hearts before
him.

20 For if our heart condemn us, God is greater than our heart, and knoweth all things.

21 Beloved, if our heart condemn us not, then have we confidence toward God.

22 And whatsoever we ask, we receive of him, because we keep his
commandments, and do those things that are pleasing in his sight.

23 And this is his commandment, That we should believe on the name of
his Son Jesus Christ, and love one another, as he gave us commandment.

24 And he that keepeth his commandments dwelleth in him, and he in him.

And hereby we know that he abideth in us, by the Spirit which he hath given us.

4:1 Beloved, believe not every spirit, but try the spirits whether they are of God:
because many false prophets are gone out into the world.

II Timothy 2:15

15 Study to show thyself approved unto God, a workman that needeth not
to be ashamed, rightly dividing the word of truth.

What is the Christian Trinity ?

The Christian Trinity is One God

The Christian Trinity is composed of:

1. God the Father

2. God the Holy Spirit

3. Jesus Christ (Jesus the Messiah)

**The Christian “Trinity” is also called the “Triune God”
or - historically called - the “Godhead”.**

The Christian Trinity does *NOT* consist of:

1. Jesus 2. Mary 3. Joseph

or

1. God the Father, 2. Jesus and 3. Joseph

*Books you may want to read
to learn more about the Trinity:*

The Apostolicity of Trinitarianism: or, The testimony of history,
to the positive antiquity of the doctrine of the Holy Trinity.

By George Stanley Faber (2 Vol.)

George Stanley, 1773-1854

Some of these books are available
at Archive.org

Notes on the history of Versions

This text conforms to the T.R. *This text was issued prior to the Revision by W & H.*

The Edition which you are reading here is a good edition, as it was produced before 1904.

Almost all recent translations used around the world - including Foreign Language Translations - have been made to conform to the Greek Text issued by W & H.

This Translation from Ancient Koine Greek to Modern Greek is based upon the Historic Text used by the Early Christians in the Roman Empire.

In their historic past conflicts with the Vatican, Protestants studied which manuscripts were the most accurate, in order to know and understand which Ancient Greek texts were the best, faithful and true copies of the original copies of the New Testament.

They quickly arrived at the conclusion that it was the manuscripts in Ancient Greek that demonstrated that early churches had operated outside of the authority of the Vicar of the Western Roman Empire.

Most who read this will remember that it was illegal to be a Christ-follower for the first 300 years of Christianity. The Vatican was not in existence until AFTER the Council of Nicea in 325 A.D.

The Versions of the New Testament used in Evangelical Churches are the historic versions used by the Early Christians in Greece who used Koine Greek. Copies of the New Testament have been found and recovered, many dating to the first 3 centuries of Early Christianity.

There are 20.000 (Twenty Thousand) fragments and copies of the books of the New Testament in Ancient Greek that have been found, which prove that the copies of the New Testament that exist today, DO agree with the copies of the earlier New Testament written in Ancient Greek. There are 5.000(Five Thousand) Lectionaries (Church copies - also written in Ancient Greek) containing many portions of the New Testament that also serve to prove which texts of the New Testament are the accurate copies.

As of 1904, Protestant Bible Societies gave in to the mistaken conclusions of a specialty in academic literature called Textual Criticism. Those who promoted their special theories claimed to understand the process of transmission of the New Testament. The errors in the area of Textual Criticism have been demonstrated over and over, but in 1904 a Unitarian Bible Society finally gained control of the Greek Text used by most Bible Societies.

The BFBS - the British and Foreign Bible Society was and is a **Unitarian** (NON-Trinitarian) Bible Society, though Christians agreed to work with it, on the condition that **the only** task would be the publication of the **unchanged** historic text of the NT and OT. However, Evangelicals and other Trinitarians often found changes that had been made to the text of the Bible in the interests of certain political goals. The result was that the text of the NT and OT was changed and altered.

In 1904 the BFBS voted to adopt and substitute the Text of Westcott and Hort, using mostly the manuscript of Codex Vaticanus which is the basis for Roman Catholic Bibles.

This change took place quietly in 1904 (Thanks to the BFBS - UK), and has been reflected in almost all versions and all languages published by the Bible Societies since 1910. [Mission groups and Seminaries today offer no training in the history of the texts used for translations, as this often endangers their funding].

More than 5000 changes were made to the text of the New Testament. The Changes between the earlier versions of the Foreign Language Translations and the ones produced in the past decades involve changes to thousands of words. We urge you to continue research into the versions of the Bible translated into your maternal language.

Posting & Re-posting Permission Granted

Please Note:

**Permission to Print
is granted
(if the PDF File will cooperate)**

**Permission to Post and Repost
on your website is granted.**

Do not always depend on
large “storage” websites.
For maximum convenience
and easy access,
Please keep copies of this
on your computer or
on other servers.

